

**DE
GROTE
POST**

DE GROTE POST
Gaston
MAGAZINE

VOORJAAR
2017

COLOFON

Uitgave van De Grote Post — Hendrik Serruyslaan 18A, 8400 Oostende
Benieuwd@degrotepost.be — 059 33 90 00
Redactie: Petra Broeders, Kirby Hallemeesch, Sara Vanderieck, Ronald Verhaegen
Vormgeving: Kristof Kimpe @ Gotcha! — gotcha-design.be | Foto cover: Kaat Pype | Druk: Goekint
De Grote Post dankt al zijn vrijwilligers. Zonder hen geen bruisend cultuurcentrum.

DE E-MAIL PER FIETS

Waar nu het magnifieke CultuurCafé is, daar stonden in de jaren '50 en '60 lange tafels met telegraafmachines. Als hun bel rinkelde, tikten de apparaten een tekst, woord na woord, op een strookje telegraafpapier. De telegrafist scheurde dit af en kleeftte die woorden op een telegrambrief. Er waren korte telegrammen, een tiental woorden, kostprijs 10 fr. Er waren lange telegrammen, zoals voetbalreportages, verkiezingsuitslagen of krantenartikels, kostprijs 30 fr. En er waren de dringende telegrammen, met beperkte lettertekens, maar wel direct geleverd, kostprijs 50 fr. Directe levering betekende dat een postbediende onmiddellijk op zijn fiets sprong en het telegram naar de bestemming bracht. Later, in de moderne jaren '70, werd het telegram gebracht met een R4, een oranje Renault bestelwagentje. De toenmalige e-mails werden dus geleverd per fiets of R4.

In films of stripverhalen werd zo'n telegram vaak voorgesteld alsof elke zin eindigde met het woord 'stop'. 'BEN IN OOSTENDE - STOP - ERG GEZELLIG - STOP - BLIJF NOG WAT LANGER - STOP - TERUGREIS ONBEPaald - STOP'. Onzin, want de kostprijs van een telegram ging per woord, dus betaalde je ook voor elke 'stop', niemand deed dat. Ook mijn vader niet. Door hem leerde ik De Post kennen, want Pa moest zelfs in de vakantie al 's een telegram sturen of naar Brussel bellen voor zijn werk. Bellen deed Pa in De Post. Aan het loket vroeg hij één of meerdere telefoonnummers aan, hij zette zich klaar in een cabine, de telefoon ging en er was verbinding. Na de gesprekken rekende hij af aan het loket. Terwijl Pa stond te bellen, lummelde ik rond in de inkomhal en hoorde de telegraafmachines knetteren. Erg *high-tech* allemaal, De Post was in feite een gigantische smartphone. Bijna altijd bereikbaar overigens, open van 7 u. tot 23 u. en in de zomer zelfs 24 op 24.

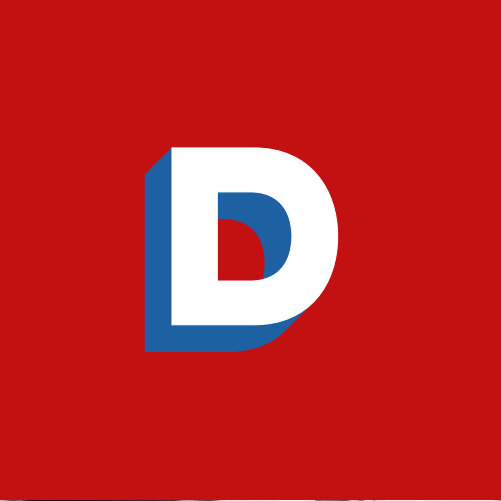
Soms was het overdreven druk. Op die zondagavond in de jaren '60 bijvoorbeeld, toen '100.000 of niets', de razend populaire tv-quiz van de BRT, live vanuit het Kursaal werd uitgezonden. Het Amusementsorkest o.l.v. Francis Bay was nog maar net begonnen of de gelukwensen voor de drie kandidaten

ratelden binnen. Tientallen, al snel een paar honderd telegrammen moesten worden afgescheurd, opgekleefd en besteld aan de artiesteningang van het Kursaal. Die klus kregen de twee dienstdoende telegrafisten nooit geklaard. Dus riepen ze door het venster raam naar hun collega's die pinten aan het drinken waren in Café De Westpoort in de Wittenonnenstraat. Op een klein uur hadden ze met z'n allen meer dan driehonderdvijftig telegrammen afgewerkt en naar het Kursaal gebracht. TV-presentatoren Pros Verbruggen en Bob Van Bael kwelden intussen de kandidaten, de quiz was ongezien moeilijk, de deelnemers gingen in discussie met de jury en waren verbolgen als hun antwoorden werden afgekeurd. Maar uiteindelijk was er dan toch een winnaar. In De Post schoten vervolgens de telegraafmachines opnieuw in gang, nu met proficiat-berichten voor de laureaat. Café De Westpoort liep andermaal leeg om te helpen met de telegrammen en aansluitend stak men een nieuw vat op de goede afloop.

Telefoneren was ook erg in zwang. Toeristische meisjes namen hun zomerliefje mee in de cabine, lekker dicht bijeen, terwijl ze naar hun echte lief in het binnenland belden. 'Oh schatje, ik mis je zo! Nog een week en ik ben terug bij je', smachten ze, terwijl het Oostendse lief hen teder in de hals kuste. Ah, *l'amour à la mer!*

Voorts belden er nogal wat buitenlanders. Een Duitse man vroeg een nummer in Keulen, de loketbediende gaf het door aan de centrale en hoorde dat het 'n minuutje zou duren vooraleer er verbinding zou zijn. 'Eine Stunde, bitte', zei de loketman in z'n slechtste Duits, waarop de Duitser het afbolde, want eine Stunde, een uur dus, wilde hij echt niet wachten. Een Nederlandse vishandelaar wilde bellen naar mosselstad Yerseke in Zeeland. Dat klonk met z'n Hollands accent als: 'Mag ik hier zeiken, alstublieft?'. Het antwoord was vriendelijk maar kordaat: 'Nee, dat kan niet, dan moet u naar Café De Westpoort'.

Over postzegels of aangetekende brieven deden ze evenwel niet moeilijk, want uiteindelijk was het natuurlijk ook gewoon de post.

UNDER THE COVER	06 — 08
JONG GELEERD IS OUD GEDAAN	— 09
PAASPEUTERPRET	10 — 11
POST UIT OUAGADOUGOU	12 — 14
EEN BLIK OP DE SCOOP-CONCERTEN	15 — 17
DE ZEE IS EEN FACTEUR	18 — 21
ARTIESTEN VAN MORGEN:	
STEVE SALEMBIER & CHARLOTTE BOUCKAERT	22 — 23
HIGHLIGHTS: 4X NTGENT	24 — 25
VRIJWILLIGER IN DE KIJKER: LEO DE MEYER	26 — 27
TOOGKLAP: WAT IS DRINKEN - LAZARUS	28 — 31
GETIPT: INES & PETER DEFURNE	32 — 33
VOORGEPROEFD: FIVE EASY PIECES	34 — 37
BUITEN DE LIJNTJES KLEUREN MET PLOCK!	38 — 41
HIGHLIGHT: MEG STUART/DAMAGED GOODS	42 — 43
ROESTVRIJ VERGRIJZEN IN OOSTENDE	44 — 47
THE PERFECT MATCH	48 — 49
MUZIEK VAN BIJ ONS: EASTWOOD / POSTIVAL	50 — 52
WEDSTRIJD #IKZITLIEVERINDEGROTEPOST	53 — 54
BACKSTAGE: LOTTE MAGERMAN	54 — 55
KALENDER	56 — 59
PRAKTISCH	60 — 61
UITSMIJTER: ZOETE ZONDE CULTUURCAFÉ	62 — 63

Under the Cover

DE IRONISCHE DOOD

Semmelweis was een Hongaarse arts die tijdens zijn leven ijverde voor het ontsmetten van wonden en chirurgisch materiaal bij operaties. Hoewel dat tegenwoordig nogal vanzelfsprekend lijkt, vond Dr. Semmelweis daar in de 19de eeuw weinig bijval voor. In 1865 sterft hij door een infectie, opgelopen op de operatietafel. Uitvinders wijden hun leven aan onderzoek naar een product of toepassing om de wereld een beetje beter te maken. Ironisch genoeg betekent net die uitvinding soms hun ondergang.

Marie Curie Dit verhaal ken je misschien. De Poolse won twee keer de Nobelprijs voor fysica voor haar onderzoek naar radioactiviteit, maar overleed zelf aan de gevolgen van radioactieve straling.

Gaston Eysselinck Jammer genoeg kon de architect van het postgebouw zelf nooit genieten van de uitvoering van zijn eigen ontwerp. Na een meningsverschil over de plaatsing van het beeldhouwwerk van Jozef Cantré werd Gaston Eysselinck de toegang tot de werf ontzegd door de opdrachtgever waarna hij zelfmoord pleegde.

Alexander Bogdanov Bezeten door de eeuwige jeugd onderging Bogdanov geregeld bloedtransfusies. Hoewel er wel degelijk positieve resultaten uit zijn experimenten naar boven kwamen, stierf Bogdanov aan TBC en malaria door geïnfecteerd bloed. Zijn jonge donor herstelde verrassend genoeg wel van de ziektes.

Thomas Midgley Jr. Deze ingenieur gebruikte zijn kennis om een systeem van touwen en katrollen uit te denken om minder mobiele mensen te helpen bij het opstaan uit bed. Hij raakte bij een test verstrikt in de touwen en stikte.

James Heselden Hoewel hij het ding niet uitvond, nam ondernemer James Heselden in 2010 het bedrijf Segway Inc. over. Enkele weken later overleed hij na een val in een ravijn terwijl hij een ritje aan het maken was op een Segway.

Benjamin Eisenstadt Een beetje een *urban legend*, maar naar verluidt probeerde de uitvinder van de staafzakjes suiker - die je vaak bij je koffie krijgt - zelfmoord te plegen omdat iedereen zijn uitvinding verkeerd gebruikte. Het is namelijk de bedoeling dat je met één hand het suikerstaafje doormidden breekt, en niet dat je het uiteinde eraf scheurt.

DON 13.04.2017
SEMMELWEIS — THEATER ANTIGONE
ZAAL GROTE POST — 20:00 — € 16 / 14 / 8

À LA RECHERCHE DU TEMPS PERDU

ZAT 11.03.2017
**KIER, WONDERLIJK VERDWAAL-
PARCOURS VOOR KLEINE ÉN
GROTE MENSEN (7+) — STAU.**
ZAAL KLEINE POST
17:00 — € 12/10/8

Van de eerste jaren van je leven en van daarvoor weet je niets meer. Als je je er iets van kan herinneren is het dan pas echt? Kom op **11 maart** naar **KIER** en ga samen met je mama en papa op zoek naar die vergeten tijd. Voor het zover is, kun je al eens nadenken over onderstaande vragen. Bezorg ons je antwoord via e-mail: benieuwd@degrotepost.be.

KIER is een spannende voorstelling over een groep ongeboren kinderen, gespeeld door 17 kinderen tussen 6 en 11 jaar. Voor en na de voorstelling kunnen kinderen samen met hun ouders op ontdekkingsstocht in het verdwaalparcours. Verzegel een geheim, kruip in een fotocabine en kom bouwen aan de **KIER**-tafel. Kruip in één van de luisterhuizen, praat met de praatpaal over dingen die alleen jij weet over je mama of papa en ga liggen onder de **KIER**-hemel.

Hoe oud ben je voor je geboren bent?
Wat heb je van je ouders en wat heb je van jezelf?
Kies je zelf je ouders of kiezen zij jou?
Waarom hebben we geen speciale krachten?
Welke speciale krachten zou jij graag hebben?
Waarom bestaat de wereld?
Waarom wordt het nacht?

LAAT HET ONS WETEN OP
BENIEUWD@DEGROTEPOST.BE

Under the Cover

BRIEVEN AAN DOORNROOSJE

In de aanloop naar de voorstelling *Brieven aan Doornroosje* van De Trawanten vroegen we aan ons jongste publiek om een brief aan Doornroosje te schrijven. Dit is het resultaat.

Liefste Doornroos

*wens voor de wereld
Dat is meer evenwicht
Dan gaat het van uit de kom
misschien opnieuw
in 't gewricht*

*Zelfs Klaas Vaak
zijn zandzak
is leeg op den duur
Zo komt het dat jij
een hele eeuw kreeg
en ik amper een paar uur
Toch wens ik je mooie dromen
als suikerklontjes zo zoet
Die je na 100 jaar
's morgens dan maar
lekker in je koffje doet.*

*Slaaptwel en slaaptvender,
mijn liefste doornroos
en verder veel liefs
van Karentje, Slapeloos.*

Karen Van de Voorde

© ELKE BUSSELEN

*Liefste Doornroosje,
Hoe gaat het met jou?*

*Doe veel groetjes aan de prins.
Laat de koningin zien
hoe prinseselijk je moet zijn.*

*Je houdt veel van roze,
dat weet ik wel en
misschien stuur ik volgend jaar
wel een mooie ring naar je op.*

*Je bent heel erg verliefd op de prins
en als je deze brief krijgt,
mag je wel een wens doen.*

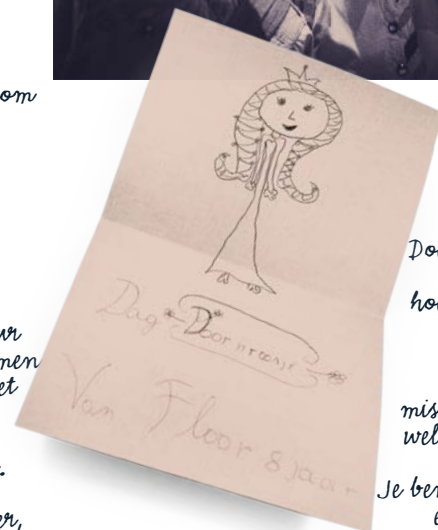
*Doe maar veel prinsesdingetjes en
je mag slapen zo lang je wil.*

*Veel groetjes en veel knuffeltjes
en veel hartjes*

Van Lilly Templeton (5 jaar)

FAMILIE

ZON 19.03.2017
BRIEVEN AAN
DOORNROOSJE (8+)
— DE TRAWANTEN
ZAAL KLEINE POST
15:00 — € 14/12/8

CULTUUR VOOR IEDEREEN

JONG GELEERD IS OUD GEDAAN

Cultuur, je kan er niet vroeg genoeg mee beginnen. Wetenschappers beweren dat je je kind vanaf de conceptie, dus vanaf het prille begin dat je buik begint de bollen, moet stimuleren. De Grote Post heeft dit goed begrepen en stelt dit seizoen voor de allerkleinsten een mooi programma samen. De meespeelvoorstelling *Het Kleutertrommelbos* voor peuters vanaf 2 jaar was de eerste in de rij. *Gaston* trok aan de mouw van een jonge vader en vroeg hem om de eerste theateruitstap van zijn oogappel te beschrijven.

“Je moet onze dochter ‘In een klein stationnetje’ horen zingen. ‘Akke akke tuut tuut ... tata!’ De tekst zet ze nog wat naar haar eigen hand, maar ze zingt het toonvast. En ze is nog geen twee. Zoveel muzikaal talent moet gestimuleerd worden, dus trekken wij op een prachtige herfst-zondag naar De Grote Post voor *Het Kleutertrommelbos*, een meespeelvoorstelling van Fernand Buyls voor de allerkleinsten.”

In de zaal zijn de eerste rijen bezet met moeders. Op hun schoot, tussen hun benen of braaf voor hen op het podium: de kinderen. Verspreid over de hoger gelegen zetels: enkele vaders en grootvaders. Fernand Buyls komt op en begint aan een uitleg over de verschillende instrumenten. ‘Per-cus-sie-mu-ziek-in-stru-men-ten’, zeg dat maar eens allemaal samen. ‘IE-U-IE-U-IE-enten!’ En wie weet hoe dit instrument heet? Hij wijst naar een djembe. ‘ZJIMBEEEE!’ Enkele ouders gaan rechter zitten. ‘En dit?’ ‘KONHAAAA!’ Jij zit braaf bij je moeder, op de eerste rij, en kijkt gefascineerd toe. Ik neem foto’s. Drie vierden van de aanwezigen neemt foto’s. We zijn allemaal paparazzi van onze eigen kinderen.

Geleidelijk komt de voorstelling los. Kinderen zwermen uit over het podium, kloppen, ratelen en ritselen met het hele arsenaal aan per-cus-sie-mu-ziek-in-stru-men-ten dat vooraan ligt. Jij houdt twee maracas in je handen en doet mee. Het is te zeggen, je danst en springt volgens een choreografie die volledig losstaat van wat er op het podium gebeurt. “Ze zit volledig in haar eigen universum,” fluistert de moeder. “Zou ze doorhebben dat de muziek gestopt is,” fluister ik terug. Jij bent intussen aan een rondedans begonnen en zet daar al je handen en voeten voor in.

Fernand Buyls vertelt verhalen over de instrumenten en hun landen van herkomst. Hij doet dat goed, met een knipoog af en toe naar de ouders. En hij speelt mooie muziek. Maar voor de allerkleinsten zijn de verhalen bijzaak. Middenin een verhaal met conga-begeleiding beseft Fernand Buyls dat ook. “Maar

ik zie dat jullie echt nog verder willen spelen, neem maar allemaal nog een instrument.” Waarop iedereen naar voren stormt en je moeder je nog net halverwege het podium weet op te rapen, daar waar je even tevoren was gaan liggen. Uitgeput van een uur springen en dansen met maracas.

De allerkleinsten zullen weinig van de voorstelling hebben begrepen, maar dat ze zich hebben kunnen uitleven staat buiten kijf. De kiem voor een verdere muzikale carrière is gelegd. Benieuwd wat dat qua begeleiding met ‘In een klein stationnetje’ doet straks.

**TIJDENS DE
PAASVAKANTIE
ROLLEN WE DE
RODE LOPER UIT
VOOR DE ALLER-
JONGSTE MEDEMENS.
CULTUUR VOOR
IEDEREEN VANAF
0 JAAR EN 9 MAAND
TOT 99 JAAR EN
9 MAAND EN ALLES
DAARTUSSENIN!**

02 APR
ZON
15:00

HELENA
(10 +)
FROEFROE

Totaalspektakel gebaseerd op het Griekse personage Helena van Troje met acteurs, poppen, livemuziek en videogeweld.

09 APR
ZON
14:00 & 17:00

PLOCK!
(4+)
GRENSGEVAL

Beeldend circus en geluidstheater dat alle zintuigen prikkelt met brommende verfpotten, gekleurde geluiden, dansende verf en een acrobatische schilder.

09 APR
ZON
15:00

**EXTRA: PLOCK!
SPLASH! PATS!**

Ga zelf aan de slag met action painting.

**GRATIS VOOR
BEZOEKERS
VAN 'PLOCK!'**

PAASPEUTERPRET

01 ★

APR
ZAT
11:00 & 13:00

**DE MAAN IN
HET ZAND**
(1 +)
SPROOKJES ENZO

Een interactieve voorstelling voor de allerkleinsten die je doet dromen ... met je ogen open.

02 APR
ZON
10:30

TXT-UURTJE
(4-8 JAAR)

Samen luisteren naar verhalen op onverwachte plekken.

10

APR
MAA

10:00 - 16:30

T.E.M.

17

APR
MAA

VOELGEWOEL
(9 MAANDEN+)

Prikkel de artiest in je peuter met gekleurde rijst, een glitter-bellenblazer, een minispiegelpaleis ...

BURKINA
FASO
OUAGADOUGOU

POST UIT OUAGADOUGOU

© FOTO'S: SARA VANDERIECK

Vrijdag 21.10

Morgenvroeg stap ik net zoals twee jaar geleden op het vliegtuig richting Ouagadougou, Burkina Faso. Ik ga er de dramaturgie verzorgen voor **Kalakuta Republiek**, de nieuwe voorstelling van Serge Aimé Coulibaly. We presenteren de voorstelling in **avant première** tijdens het festival Les Récitrâles van 30.10 tot en met 04.11.

Zoals vorige keer ga ik inspiratie opdoen over hoe ze ginds een cultuur-aanbod midden in een woonwijk brengen en hoe ze daar samen met de lokale bevolking aan werken.

Zondag 23.10

Gisteren bij aankomst was het een blij weerzien met de ploeg, maar ook een beetje een gedoe op vlak van organisatie. Net zoals vorige keer logeren we in huizen met voor elk een aparte slaapkamer en is de rest gemeenschappelijk. Deze keer hebben ze ons helaas niet in de beste woningen van de wijk ondergebracht. Toen ik aankwam was de benede aan het verhuizen van het eerste huis dat ons toegewezen was naar het tweede waar we nu zitten. Dat huidige huis is op wandelafstand van het festival en heeft comfortabelere kamers maar heeft geen keuken. Vandaag brachten ze wel een koelkast dus dat is al een vooruitgang. Bij 39° overdag en 27° 's nachts kan een koel zakje water wonderen doen!

DE HERFST IS DIT JAAR EEN BIJZONDERE PERIODE VOOR COLLEGA SARA VANDERIECK. ALS DE TEMPERATUUR HIER RICHTING HET VRIES-PUNT DUIKELT, NEEMT ZIJ HET VLIEGTUIG NAAR WARMERE OORDEN. NIET OM ER ONDER EEN PALMBOOM TE LIGGEN. INTEGENDEEL, ZE WERKT ALS DRAMATURGE MEE AAN DE DANSCREATIE KALAKUTA REPUBLIK VAN SERGE AIMÉ COULIBALY. TROUWE FANS VAN DE GROTE POST KENNEN DEZE CHOREOGRAAF NOG VAN GLOED. OMDAT SARA HET THUISFRONT GRAAG OP DE HOOGTE HOUDT VAN HET REILEN EN ZEILEN IN HET VERRE BURKINA FASO, SCHREEF ZE ONS AF EN TOE EEN UITGEBREIDE E-MAIL.

Hoewel ik hier nu de tweede keer ben, en hier graag ben, is het toch weer een hele aanpassing. De hitte, de geur, de beestjes overall (lang leve het muskietennet!). Ook spannend: zes vrouwen samen onder een dak met twee badkamers (waarvan een met een slechte douche en een deur die dicht kan en een met een goede douche met een deur die niet sluit. hahaha), als dat maar goed komt. Gisteravond waren we uitgenodigd voor een groot feest. Irene Tassembedo, *grande dame* in de lokale danswereld, was 60 geworden en vierde dat met een decadent feest met honderden gasten, massa's eten, drank en live optredens. Heel de lokale kunstenwereld was daar verzameld. Boeiend maar best inspannend zoveel mensen te leren kennen als je recht van het vliegtuig komt en nog moet wennen aan de temperatuur etc. Het festival organiseert de voorstellingen altijd op een binnenkoer van een woonwijk. We gingen onder-tussen een kijkje nemen op de koer waar wij zullen spelen. Fijne plek! Het is een kleine koer maar wel ommuurd waardoor we rustig kunnen werken. Het podium en de tribune staan er al, de balletvloer is er nog niet. Ook het technisch materiaal zit nog vast bij de douane. Hopelijk krijgen we dat morgen. *Fingers crossed!* Ik kijk uit naar morgenavond voor de eerste repetitie ter plekke.

Donderdag 27.10

De omstandigheden om te repeteren waren niet ideaal. De overdekte ruimte van het Institut Français waar we overdag zouden repeteren, bleek wegens werken niet beschikbaar. Omdat repeteren in de openlucht bij 37° à 41° geen optie is, konden we pas om 18 u. aan de slag. Gelukkig heeft Irene Tassembedo ons vanaf dinsdag haar dansstudio ter beschikking gesteld. Daar repeteren we nu overdekt van 9 u. tot 13.30 u. Volgende surprise: de flightcase bleek Brussel helemaal niet verlaten te hebben. Wij hopen hier met z'n allen dat die vandaag op het vliegtuig zit want de frequentie vluchten tussen Brussel en Ouagadougou is laag. In de kist zit al het technisch materiaal (videoprojectoren, decorelementen ...) waar vooral videaste Eve en decorontwerpster Catherine op wachten. Gelukkig zijn beide dames positief ingesteld en werken ze met wat hier voorhanden is.

Nog een '*mauvaise nouvelle*' op dinsdag: twee van de zeven dansers zijn gevelt door een stevige aanval van Malaria. Snel naar het ziekenhuis voor inentingen en een infuus tegen het uitdrogen. Gelukkig blijven de nog gezonde dansers vol goede moed en energie verder werken en zoeken. Dat is niet evident omdat veel van het materiaal met de volledige groep gechoreografeerd is en ze elkaar dus nodig hebben. Kortom: het werk gaat pakken trager vooruit dan we gehoopt hadden, maar we gaan wel vooruit. Zondag spelen we het eerst voor publiek. Maandag even rusten en daarna spelen we nog vier keer op rij. Spannend! Ook ons famous vrouwenappartement heeft de afgelopen dagen voor het nodige avontuur gezorgd. Na het douchen op zondagmiddag bleek de kraan stuk van de douche in de

"badkamer/wc die niet dicht kan met de goede douche". Het was onmogelijk om het water te stoppen met als gevolg: een hele nacht stromend water in de douche. De volgende middag loste een loodgieter het euvel op waar-door we weer kunnen douchen. Zes vrouwen in één appartement ok, maar zes vrouwen bij 39° met maar een functionerende douche, hahahaha very funny! Zelf ben ik ondertussen beter aangepast aan de omstandigheden. De warmte voelt zeker 's avonds en 's ochtends aangenaam aan. De beestjes zie ik ondertussen niet meer en het stof heeft zich een vaste stek in mijn neus en op mijn kleren veroverd. De verkapte werkdagen - repeteren in de voormiddag, lunch en siesta en opnieuw repeteren tot 22 u. en dan diner - bevallen mijn biologische klok wel al zijn het lange dagen op die manier.

Donderdag 03.11

Tien dagen Ouagadougou en we zijn inmiddels ook halverwege het festival Les Récitrâles. Uiteindelijk liepen we een stevige technische achterstand op: de flightcase zat effectief donderdag in het vliegtuig maar konden we pas vrijdag ophalen na betaling van een veel te hoge waarborg. Het decor werd vrijdagavond opgebouwd en dat ging gelukkig vlot. Ook de twee videoprojectoren hebben het transport overleefd. Met de zieken gaat het ondertussen ook beter dus we zijn weer *full force*.

Door al de achterstand en ziekte was het niet realistisch om tijdens het festival een volledige versie van de voorstelling te presenteren. We beslisten om deze week enkel het eerste deel te tonen. Dat staat, op de muziek na, op punt. Ook de video voor dat stuk is sinds gisteren echt mooi in balans met de choreografie. Voor het eerst sinds we hier zijn, zijn we echt content!

Bovendien zijn het publiek en de vele aanwezige programmatoren van grote internationale huizen wild enthousiast. Voor de twee presentaties kregen we een staande ovatie en dat gebeurt hier zelden. We hoorden ook vaak de reactie: "Ik kom zeker terug voor de première." Nu is het de grote uitdaging om tegen 28.11 het tweede deel even sterk in elkaar te steken. Zeker omdat op de première tijdens de triennale Danse l'Afrique Danse een massa programmatoren van over heel de wereld aanwezig zal zijn. Spannende tijden nog ... Verder gaat het leven hier zijn warme gangetje. Het vrouwenappartement houdt, op een aantal mankementen na, stand. Nu het festival gestart is, krijgen we lunch in een grote overdekte koer en dat eten is overheerlijk.

POST UIT OUAAGADOUGOU

ACHTER DE SCHERMEN

POST UIT OUAAGADOUGOU

Genre	Voorstelling	
DANS	KALAKUTA REPUBLIK	
	Uitvoerders	
	SERGE AIMÉ COULIBALY FASO DANSE THÉÂTRE	
DE GROTE POST	Zaal Grote Post — 19.00 — € 16 / 14 / 8	18 FEB ZAT

Genre	Voorstelling	
DOEN	SARA VANDERIECK	
18 FEB ZAT	OVER DE CREATIE IN BURKINA FASO	
DE GROTE POST	Zaal Dactylo — 16.00 Gratis	

er zo veel verschillende zijn. Hij speelde West-Afrikaanse blues. Niet supergoed maar zeker niet slecht. De grote schaterlach kwam er toen hij ons vertelde hoe hij heette: ‘Petit médicament’. Ongelooflijk toch hé. De mensen hebben hier echt de meest vreemde voornamen. Zo is het gebruikelijk dat als een vrouw tijdens haar zwangerschap een kip of een kuikentje doodrijdt ze haar kind ‘Poulet’ noemt. Dat zou geluk brengen. Hihhi.

Maandag 07.11

De laatste dag van de eerste residentieperiode. De afgelopen dagen hebben we nog stevig doorgewerkt aan het tweede deel en zijn we erin geslaagd om de structuur vast te leggen. Oef! Dat zorgt voor veel rust in de ploeg en in het creatieve denken. Nu hebben we nog drie weken repetitie om de details in die structuur juist te krijgen, de video te ontwikkelen en de live muziek toe te voegen. Dat moet lukken. Vertrekken doe ik met een dubbel gevoel. Aan de ene kant kijk ik uit naar de terugkeer naar onze dagelijkse luxe en vooral naar het even rustig alleen thuis zijn. Aan de andere kant heb ik ook enorm genoten van het leven hier en de inspirerende gesprekken met zeer verschillende mensen. Ik ben alvast zeer blij dat er deze keer nog een tweede residentie periode komt en ik op 19.11 opnieuw het vliegtuig opstap voor het afwerken van de voorstelling.

T.BE

PS Wie benieuwd is naar het vervolg van Sara’s avonturen, kan haar volgen via de website of social media van De Grote Post of in het Uilmagazine van februari. Op 18.02 geeft ze om 16.00 uur een presentatie over haar avonturen in Burkina Faso. Iedereen is welkom!

TIP:

Combineer op 18.02 deze dansvoorstelling met een stomend concert van Kel Assouf om 20.30 u. Deze van oorsprong Nigeriaanse muzikant brengt een mix van Westerse rock en woestijnblues. Reserveer je ticket online en betaal maar € 20 voor een combiticket. Promocode: DGPgoesafrica.

MUZIEK

KLASSIEKE MUZIEK MET EEN TWIST

EEN BLIK OP DE SCOOP-CONCERTEN MET DIRK OOMS

OOK DIT JAAR VIND JE IN DE PROGRAMMABROCHURE VAN DE GROTE POST DE SCOOP CONCERTEN TERUG. DANKZIJ DE SCOOP REEKS – EEN INITIATIEF VAN CONCERTGEBOUW BRUGGE – KRIJGEN JONGE ENSEMBLES DE KANS OM HUN WERK AAN EEN BREDER PUBLIEK TE TONEN. TYPEREND VOOR DE CONCERTEN ZIJN DE KLEINE BEZETTING, DE INTIEME SFEER EN DE EIGENZINNIGE TWIST DIE DE MUZIKANTEN GEVEN AAN KLASSIEK WERK.

In de aanloop naar het eerste concert legden we ons oor te luister bij Dirk Ooms, ondertussen directeur van het Conservatorium aan Zee in Oostende en in zijn vrije uren componist en koor-dirigent. Bij ieder SCOOP-concert geeft hij het publiek een korte inleiding mee.

Waarom zijn de SCOOP concerten zo belangrijk als aanvulling op de concerten met grote bezetting in Oostende?

Het aanbod in Oostende op vlak van klas-sieke muziek is zeer traditioneel. Je zal me er zeker geen kwaad woord over horen zeggen, maar de SCOOP concerten zijn net daarom een vernieuwende, frisse aan-vulling op het bestaande aanbod. Er zijn niet zoveel gelegenheden om in Oosten-de nieuwe of nieuwere muziek, of muziek die niet vaak gehoord wordt, in een kleine bezetting en intieme sfeer te beluisteren. Ze brengen binnen de kamermuziek een rijke luisterervaring die niet moet onder-doen voor de sfeer bij een groot orkest. De dynamische ensembles tonen een minder evident aspect van het klassieke spectrum wat zo’n concert tot een avontuurlijke belevenis maakt voor het publiek. Dat vind ik dus terug in de SCOOP-con-certen. De mensen die er naartoe ko-men zullen niet altijd weten wat hen te wachten staat. Zeker dit jaar niet. Je hebt een publiek dat daarvoor net wel komt en een publiek dat daarom misschien afhaakt, maar het is belangrijk dat je dat

als concertorganisator of cultuurcentrum, ook brengt. Je kan mensen lokken door te zeggen: kom kijken, want er staat iets dat jullie kennen en goed vinden. Maar je kan ook zeggen: kom kijken, want we bieden je iets aan dat je nog nooit gehoord of gezien hebt.

En toch is dat laatste een moeilijkere boodschap. Dat is zo. Mensen zijn vaak gewoonte-dieren en kiezen makkelijker voor wat ze kennen. Je hebt enerzijds het KLARA-model dat in hoofdzaak brengt wat iedereen kent. Je hoort er dikwijls de Cello Suites van Bach, de Moldau, Für Elise van Beethoven of De Vier Seizoe-nen van Vivaldi. De programma’s laten de luisteraar horen wat hij al kent, maar

eigenlijk gaat dat een stuk voorbij aan de kwaliteiten van de luisteraar: zijn vinding-rijkheid, nieuwsgierigheid, open geest ...

Klassieke muziek kan en moet dus ook een boeiende ontdekking zijn. En dan heb je de SCOOP-reeks. De muziek die je daar te horen krijgt vind je niet vaak op KLARA, tenzij soms in specifieke programma’s. Ik heb er niks op tegen dat iemand naar een concert gaat omdat daar het 4de Piano Concerto van Beethoven wordt gespeeld, want ook in de uitvoering kun je nog nieuwe dingen ontdekken. En ik heb absoluut niets tegen de Canon van Pachelbel en andere mooie dingen zoals de symfonie De Nieuwe Wereld. Maar er is nog zoveel te ontdekken. Net daarom vind ik het concept van SCOOP zo boeiend.

Hoewel er jonge ensembles op het podium staan, leert een snelle blik op het publiek ons dat de jeugd toch moeilijk de weg naar klassieke concerten vindt. Waar ligt de mogelijkheid om dat tij te keren?

We merken het heus niet alleen bij de klassieke concerten. De jeugd vindt overal moeilijker toegang tot het ‘traditionele’ culturele aanbod. Het is niet toevallig dat cultuurparticipatie voor jongeren momen-teel hoog op de agenda van het cultuur-overleg van de stad Oostende staat. Een eerste vaststelling is dat jongeren

vandaag opgroeien in een digitale wereld en dat hun sociaal leven zich grotendeels via die digitale wereld afspeelt. Je zou kunnen spreken van een eerste kloof met de ‘traditionele’ aanbieders van cultuur. Ten tweede zijn jongeren erg op zoek naar hun identiteit. Ook daar liggen kansen, zeker wat klassieke muziek betreft. Het komt erop aan de jongeren de mogelijkheid te bieden om hun identiteit te koppelen aan een ervaring, iets wat voor hen uitzonderlijk en belangrijk kan zijn, waarin ze zich kunnen vinden, en waarmee ze zich kunnen profileren. We kunnen dus ook het tegenovergestelde pad bewandelen en met klassieke muziek een alternatief bieden voor die snelle, digitale wereld vol prikkels. Klassieke muziek kan net die niche zijn die een jong individu in zijn of haar identiteit bevestigt.

Klassieke muziek gaat al een hele tijd mee in een veranderende maatschappelijke context. Zo waren solisten in hun tijd echte wereldsterren. Waarom kennen we dat nu niet meer?

Dat sterrendom heb je nu nog, weliswaar eerder in het rock- en popgenre. Een uitzonderlijke creatieve genialiteit wordt bejubeld in personen als Michael Jackson of Bob Dylan. Het is zo dat je dat in de 19de eeuw ook zag, bijvoorbeeld bij Frans Liszt. Mensen vielen in zwijm, er was een enorme ambiance in de zaal. De solist werd bijna verafgoed. In het klassieke circuit kenden we dat zelfs niet zo lang geleden nog, ik denk maar aan de klassieke tenoren, met Pavarotti op kop. Of de Chinese pianist Lang Lang. De vraag is: moet je wel streven naar dat sterrendom?

Het is ergens wel een kenmerk van de populaire cultuur.

Dat heeft zeker ook gespeeld in de klassieke muziek. Maar nu gaat er in het klassieke muzikleven veel aandacht naar ensembles en het orkest. Maar de solist heeft nog steeds een bijzonder aanzien en speelt een belangrijke rol als gezicht van het klassieke genre. Dat heeft een bepaalde waarde, maar ook een keerzijde. Uiteindelijk gaat het over de inhoud en de context van de muziek.

“Kom kijken, want we bieden iets aan dat je nog nooit gehoord of gezien hebt.”

Cultuur en beleving gaan hand in hand. Bij een klassiek concert zijn er echter bepaalde conventies, zoals de heilige stilte en opperste concentratie bij het publiek. Zijn die nog van deze tijd?

Ik denk dat het in zekere zin heel erg van onze tijd is. Die sacrale stilte moet je weliswaar relativëren. Het hoeft voor mij geen heilige stilte met een grote H te zijn. Die stilte draagt voor mij persoonlijk juist bij aan die beleving. Als je ziet wat er allemaal verschijnt over *mindfulness* en onthaasten, dan is dat uur in “stilte” kunnen gaan zitten net iets heel moois. Bewust kiezen voor die concentratie, om de digitale prikkels die ons continu om de oren slaan af te zetten en volop op te gaan in de luisterervaring.

Het is dus not done om tijdens een klassiek concert zo op te gaan in de muziek dat je voeten de cadans mee stampen?

Het is niet gebruikelijk omdat het als storend ervaren wordt. Omdat men ervaart dat het niet klopt met wat de componist gewild heeft. De muziek wordt geschreven vanuit de vooronderstelling dat het stil is bij de uitvoering ervan. Er zijn wel stromingen, ook binnen de klassieke muziek, die die conventies een beetje verlaten en het publiek actief laten deelnemen. Maar zelf in de moderne vormen van klassieke muziek blijft het de verwachting dat het publiek in stilte geniet. Ik kan me niet inbeelden dat iemand zich, stampend met de voeten, verliest in een Piano Concerto van Beethoven en dat zijn of haar buur dat fijn vindt. In die zin is het inderdaad *not done*. Voor een groot stuk is dat in feite een maatschappelijke conventie.

Ook bij pop- en rockconcerten - ik denk bijvoorbeeld aan Leonard Cohen - is het mooiste compliment voor een muzikant wanneer je het publiek tot een geconcentreerde stilte kan brengen. Hoewel er sneller een natuurlijke ambiance ontstaat dan tijdens een klassiek concert. De reacties zullen misschien losser zijn, maar eigenlijk gaat het om respect. De stilte en de aandacht is voor mij een uiting van respect ten opzichte van de muzikanten en de componist.

Je leidt elk SCOOP- concert in. Hoe geef je het publiek de juiste context mee bij een klassiek concert?

De historische context schetsen is vanzelfsprekend. Maar ik vertel vaak ook iets over de muzikale ervaring die het publiek kan hebben. In de toelichting heb ik daarnaast ook aandacht voor wat mij aanspreekt in de context en de setting waarin de muziek tot stand is gekomen, de uitvoering en de componist. Niet alleen de feiten maar ook het creatief proces komt aan bod. Zeker bij de SCOOP-concerten is dat een leuke piste. Het zijn vaak mensen die de platgetreden paden opzij laten liggen en hun eigen weg gaan. Het zou onlogisch zijn om die invalshoek niet te brengen.

Welke klassieke nummers moeten volgens Dirk Ooms op ieders playlist staan?

Ik kan makkelijk tien stukken noemen die voor mij fantastisch zijn. *De Goldberg-varianties* van Bach om maar één te noemen. Maar ik daag liever iedereen uit om een eigen luisterervaring op te zoeken en een parcours uit te stippelen. Ik wil de scheidingslijn tussen klassiek en andere muziekgenres bewust niet te relevant vinden. Je hebt in alle genres uitmunten-de dingen en rommel. In klassieke muziek bestaat ook veel brol hé, maar na honderden jaren zijn daar de meesterwerken gaan bovendrijven waardoor je een hoogstaand oeuvre overhoudt. Historisch gezien is dat natuurlijk geen juiste weergave. Tegenwoordig heb je nog meer uitingen van muziek, cultuur en creativiteit, maar niet alles wat nu gemaakt wordt, is altijd even goed of zal de tand des tijds overleven. Net daarom is het belangrijk om zelf keuzes te maken en op ontdekkingstocht te gaan en je eigen *playlist* samen te stellen.

Genre	Voorstelling		
MUZIEK	ANNE PUSTLAUK ENSEMBLE	15 JAN ZON 11:00	Zaal Kleine Post — € 16 / 14 / 8
SCOOP ON TOUR	“In Vlaanderen bestaat er een belangrijke traditie waarbij muzikanten zo goed als mogelijk willen aanleunen bij de originele uitvoeringspraktijk. Je hebt binnen die stroming mensen die internationale wereldtop zijn: René Jacobs, Jos Van Immerseel, de gebroeders Kuycken, Philippe Herreweghe en Paul Dombrecht . Die laatste, dirigent van ‘Il Fondamento’, is trouwens een Oostendenaar en oud-leerling van deze school. Die pioniers van die historische uitvoeringspraktijk hechten een enorm belang aan authenticiteit. Je kan muziek in 2016 natuurlijk niet uitvoeren of horen zoals toen, de evolutie is daarvoor te groot, maar zij proberen daar zo dicht mogelijk bij te komen. Ik denk dat de mensen van dit ensemble daar ook zoveel mogelijk bij willen aanleunen. Daarin zit opnieuw dat avontuurlijke om de platgetreden paden te verlaten en experimenten in de muziek toe te laten.”		
		AMÔN STRIJKKWARTET	26 MRT ZON 11:00
			Zaal Kleine Post — € 16 / 14 / 8
			“Ik lees dat zij ook cross-overs opzoeken en de combinatie maken met theater en dans. Het is geweldig dat ze evidenties verlaten en dat type samenwerkingen zoeken die op het eerste zicht niet gebruikelijk zijn. Afgezien daarvan is elk strijkkwartet dat je live aan het werk kan horen een belevenis, omdat het een zeer geconcentreerde vorm van meerstemmigheid is. Ze zijn maar met vier, het resultaat zal zeer puur zijn.”
		JAN VAN HOECKE / ALBERT PIÀ OP STAP MET DE CSÁKÁN	23 APR ZON 11:00
			Zaal Grote Post — € 16 / 14 / 8
DE GROTE POST	“Sowieso is dit een buitenbeentje en daarom past het zo goed in de SCOOP-reeks. Het instrument (en tegelijk wapen) alleen al belooft avontuur. Het concert kondigt zich aan als een spektakel en daarom zal de ambiance dus misschien niet ver weg zijn. Ik weet ook niet wat die mensen zullen brengen, ik heb het zelf nog niet gehoord, maar omwille van het feit dat het iets uniek is, zijn mijn verwachtingen hoog gespannen. In het conservatorium wordt alvast geen csákán gespeeld.”		

© BRIGITTE ZILIOCHI

DE ZEE IS EEN FACTEUR

DE ZEE, DE ZEE,
DE ZEE. WE WILLEN
EN WE KUNNEN ER
NIET OMHEEN. VOOR
VELEN EEN BRON VAN TROOST,
VOOR ANDEREN EEN POEL
VAN INSPIRATIE. MAAR BINNEN-
KOMEN DOET ZE BIJ IEDEREEN,
OOK IN DE GROTE POST.
DE AFGELOPEN MAANDEN
SPOELDE ZE HIER
DAGELIJKS AAN MET
EEN LADING BRIEVEN.

ALSOF ZE VERGETEN IS DAT
DIT GEEN POSTKANTOOR
MEER IS MAAR EEN CULTUUR-
CENTRUM. HET IS HAAR
VERGEVEN WANT WAT ZE BINNEN-
BRENGT IS NIET ZOMAAR POST.
HET ZIJN BRIEVEN IN FLESSEN.
FLESSENPOST. HET IS DE GROND-
STOF VOOR EEN PROGRAMMA
WAAR MARTIN HEYLEN EN SERGE
FEYS OP DIT EIGENSTE
MOMENT OP BROEDEN:
MESSAGE IN A BOTTLE.

ZILT

“**ACHTER ELKE
BOODSCHAP,
HOE KORT OOK,
SCHUILT EEN
HELE WERELD.**”

In mei 2016 deden we een oproep aan iedereen om een fles te vullen met een bericht, een noodkreet, een brief aan een geliefde ... In de foyer van De Grote Post stelden we een collectieve fles op waar iedereen zijn boodschap in kwijt kon. Dit kan trouwens nog altijd tot 25 februari 2017.

Er staat ons een bijzonder programma te wachten, in mei, dat is zeker. Daarom trekken we naar verhalenvanger **Martin Heylen**. Met de vraag of we al even in zijn hoofd mogen kijken, want de inhoud van de voorstelling, die zit nog in flessen.

Wanneer is het idee voor deze voorstelling ontstaan?

‘Eigenlijk kwam het van Serge Feys (muziekprogrammator van De Grote Post). Hij liep er al een tijdje mee rond, met het idee een programma te maken over flessenpost. Het kwam opnieuw boven-drijven tijdens het programma *Tussen Haven en Storm* dat we maakten in mei 2016. Het was een groot succes en achter-af zat iedereen met een honger naar meer. Zo werd de kiem van deze voorstelling gelegd.’

‘We stelden al snel vast dat *Message in a Bottle* anders zou zijn dan *Tussen Haven en Storm*. Waar het toen vooral ging over de zee en de visserij, gaat het nu over emoties, over het onzegbare. Dat was ook de opzet van de oproep. Want wat schijf je in een brief die je alleen aan de zee toevertrouwt? Dan zet je toch vooral dingen op papier die je niet gezegd krijgt, dan kijk je diep in jezelf. Vandaar dat er veel weemoed in zit.’

Welke boodschappen heb je tot nu toe ontvangen?

‘Goh, echt uiteenlopende teksten. Van concrete boodschappen tot emotionele brieven. Een vrouw bijvoorbeeld die om vergiffenis vraagt, iemand die in grote krachtige letters een noodkreet uit, een tragisch liefdesverhaal ... **Achter elke boodschap, hoe kort ook, schuilt een hele wereld.** Dat is het mooie eraan. Het komt recht uit het hart.’

Waarin schuilt de kracht van een boodschap in een fles?

‘Blijkbaar is er toch de nood aan het al dan niet anoniem toevertrouwen van je diepste gedachten aan de zee. Mensen een stem geven om dat te zeggen wat ze al zo lang meedragen maar toch niet gezegd krijgen, dat is wat we willen bereiken. Daarom gaat de fles ook op reis. Het is de bedoeling om ze op plaatsen te zetten waar mensen komen die je normaal nooit hoort, mensen die niet gewoon zijn van te spreken. We werken hiervoor samen met Groep INTRO. Zij begeleiden en coachen maatschappelijk kwetsbare mensen. We gaan persoonlijk bij enkele groepen langs om hen te warm te maken om hun stem te laten horen. De fles zal ook op openbare plekken staan waar veel volk passeert. De wacht-ruimte na de check-in in de luchthaven bijvoorbeeld of op de kraamafdeling. Volg ons via Facebook dan weet je waar we te vinden zijn.’

Welke rol speelt de zee in deze voorstelling?

‘Ik wil iets doen met spreken tegen de zee. Je ziet dat zo vaak, mensen die staan te prevelen tegen de branding, ikzelf inclus. Waarom doen mensen dat, vraag ik me af? En dan kom je weer uit met dat ge-geven van de zee die altijd luistert, in wiens ogen je niet hoeft te kijken. Ik roep weleens: “Dank u zeel!” Ik kan soms zo intens gelukkig zijn met wat ik zie, met die grootsheid van de zee. Misschien moet ik de voorstelling zo beginnen. (lacht) Want niet alleen riolen monden uit in de zee. Mensen hebben de zee niet enkel nodig om bagger te ventileren maar ook om hun gevoelens van dankbaarheid en geluk intenser te beleven.’

‘De zee is zo sterk dat ze bij iedereen binnenkomt. In die zin kun je haar vergelijken met een facteur. Die draagt ook boodschappen rond en kwam vroeger vaak bij mensen in huis. We zitten bovendien in De Grote Post, wat de cirkel helemaal rondmaakt. In het verleden was een facteur een vertrouwenspersoon, een huisvriend. Hij maakte tijd voor een praatje, kreeg al eens een borreltje aangeboden. Mensen zaten ook echt op hem te wachten. Als er nu een facteur halt houdt aan mijn brievenbus, hou ik mijn adem in want meestal brengt hij slecht nieuws. Die sociale functie is helemaal weg. De zee neemt de functie van facteur weer op.’

OPROEP

Martin Heylen is nog altijd op zoek naar verhalen. Het kan een kinderwens zijn, een gedicht, een levensverhaal, een liefdesverklaring, een noodkreet. Maar ook een geheime liefde, een gemis, een bericht aan een overledene, een ode aan het leven. Nog mooier: het onuitsprekbare, dat wat je normaal alleen zou toevertrouwen aan de branding. Of dat wat je wil ventileren: boosheid, verontwaardiging, frustratie, protest ...

Kortom, iets dat je van het hart moet. Het mag vrolijk, maar ook tristesse kan schoon zijn. Schrijf jouw boodschap op papier of print hem uit en stop hem in een fles. Gooi hem niet in zee, maar breng hem **vóór 25 februari** binnen in De Grote Post of e-mail je boodschap naar **benieuwd@degrotepost.be**.

Schrijf je zelf nog brieven?

‘Ik probeer al jaren brieven te schrijven maar tot nu toe, op enkele uitzonderingen na, heb ik dat nog niet gedaan. Het idee dat als ik een brief schrijf en er dan een terugkrijg, ik daar ook nog eens moet op antwoorden, dat blokkeert mij. Want ik ga dan geen tijd meer hebben om weer iets terug te schrijven en dan ga ik die persoon teleurstellen ...’

‘Zelf schrijf ik als ik orde wil scheppen in de chaos in mijn hoofd. Om gedachten en ideeën te fileren en er een lijn in te trekken. En dat kan alleen op papier en liefst met een balpen. Je schrijft ook anders dan wanneer je typt. Omdat schrijven langzamer gaat. Je denkt langer na en toch vloeit alles eruit. Met een klavier typen is veel meer een compositie maken. Een handschrift is intiemmer, je geeft iets bloot van jezelf. Veel mensen willen ook niet meer schrijven omdat hun handschrift lelijk is en dat strookt niet met de perfectie die ze willen uitstralen. Op Facebook zet je nu eenmaal ook geen lelijke foto’s van jezelf.’

Welke boodschap zou jij in een fles stoppen?

‘Poeh, dat is moeilijk. Ik heb mij eigenlijk niet op deze vraag voorbereid. Het onzegbare? Maar wat is dat voor mij? Iets wat ik moeilijk gezegd krijg? Ik heb daar niet zoveel moeite mee. Het enige waar ik mij niet over wil uitspreken zijn mijn angsten. Ik wil bijvoorbeeld geen uitspraak doen over het geluk van mijn kinderen. Beschouw het als een soort bijgeloof.’

Hoe gaan jullie met dit materiaal aan de slag?

‘We zijn nog altijd aan het inzamelen daarom dat het nog een beetje vaag is wat we precies me al het materiaal gaan doen. Het is een levende materie. Terwijl wij hier zitten te praten, kan er een brief in de fles vallen die weer een totaal andere wending aan het programma zal geven. Sommige teksten monden uit in een lied, maar er zal ook tekst zijn en pakkende verhalen. Naast artiesten op het podium willen we ook iets doen met *speakers-corners*, zodat de mensen zelf hun verhaal kunnen doen. De brieven zullen gevisualiseerd worden en er is ook beeldmateriaal dat we momenteel bij elkaar zoeken. Je ziet het kan nog alle kanten uit. Maar dat het ‘echt’ zal zijn, dat staat vast.’

Genre	Voorstelling
MUZIEK	MESSAGE IN A BOTTLE
26 MEI VRIJ 20:00	Uitvoerders MARTIN HEYLEN, SERGE FEYS E.A.
DE GROTE POST	Zaal Grote Post — € 16 / 14 / 8

ZILT

TECHNIEKERS VAN DE VERBEELDING

NIEUWERWETS
ARTIESTEN
VAN
MORGEN
NIEUWERWETS

THEATER	DE GROTE POST
Identikit: CHARLOTTE BOUCKAERT ATELIER BILDRAUM	
Leeftijd: 33 Woonplaats: Saint-Sauveur, Ronse Studies: Sociologie en fotografie Beroep: fulltime Atelier Bildraum Waar kun je van genieten: een lange ochtend en de geur van het landschap.	
Identikit: STEVE SALEMBIER ATELIER BILDRAUM	
Leeftijd: 40 Woonplaats: Saint-Sauveur, Ronse Opleiding: Architectuur Beroep: fulltime Atelier Bildraum Waar kun je van genieten: de op- en ondergaande zon thuis, het enthousiasme van de hond als hij lang alleen heeft gezeten.	

HET IS EEN GRIJZE HERFSTDAG WANNEER IK ONDERWEG BEN OM ATELIER BILDRAUM-MAKERS STEVE SALEMBIER EN CHARLOTTE BOUCKAERT TE ONTMOETEN. WANNEER DE TELEFOON RINKELT LAAT STEVE ME WETEN DAT HIJ EEN BEETJE VERTRAGING HEEFT, CHARLOTTE KAN ER JAMMER GENOEG NIET BIJ ZIJN. OVERVOLLE AGENDA'S VOOR BEIDEN. STEVE VRAAGT ZICH LUIDOP AF HOE HIJ ME ZAL HERKENNEN. "AAN HET DIKKE BOEK OVER IMPRESSIONISTEN OP TAFEL."

Steve en Charlotte zijn partners op het podium, maar ook daarnaast. In den beginne werkte Steve als architect en Charlotte als fotografe. Een eerste gezamenlijk, informeel project vond oorsprong in ArtLab ZSenne te Brussel, waar Steve een maquette bouwde van de ruimte en daar zijn verbeelding op los liet in bijzijn van publiek. Tegelijkertijd fotografeerde Charlotte in de maquette en werden die beelden in de ruimte geprojecteerd. Zo transformeerden ze live de ruimte waarin ze werkten en leenden hun 'bril' uit aan hun publiek aan de hand van de beelden van Charlotte. Bildraum verwijst niet toevallig naar de 'technische kamer' van een fototoestel, de ruimte waarin het beeld tot stand komt. "Ik creëer de werkelijkheden die Charlotte nodig heeft om die nadien met haar camera te transformeren. Zo is op natuurlijke wijze een zekere complementariteit ontstaan", vertelt Steve. Maar waarom er de dimensie 'performance' aan toevoegen, terwijl een maquette en foto's ook alleen een verhaal vertellen, zou je kunnen denken.

Steve: "We willen voor verwondering zorgen bij het publiek door juist het proces waarmee een beeld tot stand komt ook

te tonen. Dus niet alleen de beelden zelf, maar ook hoe die worden opgebouwd. Vandaar de keuze voor performance. In performances krijg je bovendien een tijdsverloop waarbinnen je de zintuigen van een publiek kan meenemen. Iets wat je in een tentoonstelling van beeldend werk minder kan. In het dagelijkse leven kies je er zelf voor om aandachtig of vluchtig naar je omgeving te kijken, maar altijd zit in alles wat je ziet een potentieel."

— "Iedereen is impressionist van zijn eigen omgeving."

Vandaag werken Charlotte en Steve *full-time* met hun gezelschap Atelier Bildraum aan de nieuwe voorstelling *In between violet and green*. Het lijkt me geen eenvoudige match. Enerzijds een stuk zo technisch voorbereiden en tegelijkertijd voldoende ruimte houden om die verwondering een plaats te laten. Steve: "De chemie op scène ontstaat door de concentratie en de zorgvuldigheid van de handelingen. Die handelingen zijn soms heel alledaags, maar net die eenvoud zorgt voor een verwondering"

Hun voorstellingen getuigen van een zekere ambachtelijkheid. De elementen maquette, live fotografie en muziek komen ook in deze voorstelling terug. Voor *In between violet and green* haalden ze hun inspiratie bij ondermeer de impressionisten en de tuinen en landschappen die zij op doek vastlegden. Steve is als architect in het verleden vooral bezig geweest met het uittekenen van gebouwen. Hoe kom je ertoe om juist rond landschappen en tuinen te werken? Steve: "Architectuur in de enge zin is inderdaad het vormgeven van de gebouwde omgeving. Maar net die kennis heeft het neveneffect dat je naar

de wereld kijkt vanuit het maakbare en verder kijkt naar hoe alles in elkaar zit. En omgekeerd, hoe je dingen kan opbouwen. Dus ook het landschap en de niet bebouwde ruimte."

Vanuit die visie op de maakbaarheid van de wereld is Steve naar de eigen leefwereld gaan kijken. "België is volgebouwd. Het landschap bestaat uit mutaties van steeds terugkerende elementen. Van alle elementen die samen een landschap vormen, is de tuin de kleinste bouwsteen. Ieder individu geeft met de tuin een eigen interpretatie aan de wereld. En dat is iets wat Monet ook deed. Op het einde van zijn carrière legde hij zijn eigen tuin aan in functie van zijn werk. Voor een nieuw werk transformeerde hij zijn tuin, telkens opnieuw. Zijn reeks *Waterlelies* in Musée de l'Orangerie in Parijs die een 360° indruk geven van een landschap zonder horizon, doen het oog verliezen in een diepte die er niet is. Voor mij is Monet met dat werk de eerste conceptuele kunstenaar." Atelier Bildraum wil aantonen dat iedereen een impressionist is van zijn eigen omgeving. "Op de trein zie je bijvoorbeeld de ingewanden van de wereld. Puur visueel is een treinrit een enorm schouwspel. Om de zoveel minuten verandert het landschap. Door de ramen razen vormen en kleuren voorbij. De snelheid van de trein heeft een directe impact op je waarneming. Op een fiets zijn diezelfde waarnemingen meer gespreid in de tijd, waardoor je meer kan focussen."

— "Techniekers van de verbeelding."

Atelier Bildraum noemt zichzelf poëtisch "techniekers van de verbeelding". De keuze om zich professioneel en fulltime op het gezelschap te storten, ging gepaard met de keuze om als scenografen ook achter de schermen hun diensten aan te bieden bij andere gezelschappen. Zo werken ze momenteel aan de scenografie van *Hele dagen in de bomen*, van Theater Malpertuis en Piet Arfeuille. Omgekeerd coacht Piet Arfeuille het Atelier tijdens het proces van *In between violet and green*. Daar moest ik toch even het fijne van weten. Steve: "Piet Arfeuille is tijdens Theater aan Zee komen kijken naar onze eerste voorstelling en heeft ons daarna aangesproken. Zelf denkt hij ook in beelden, dus vroegen we hem om ons te coachen bij *In between violet and green*. Hij kaatste de vraag terug en vroeg ons met hem te brainstormen over de tekst

van Marguerite Duras voor *Hele dagen in de bomen*. Er borrelden al snel veel ideeën op, en kwamen we zo tot een concrete samenwerking." Of ze zich dan niet creatief beperkt voelen binnen zo'n opdracht? "We krijgen van Piet de ruimte om Atelier Bildraum te zijn. Anderzijds is het ook heel comfortabel om in te schrijven in de aanpak van zo'n rasecht theatergezelschap."

— "Austérité."

En of ze ernaar uitkijken om naar Oostende te komen. De confrontatie met de zee, de wolken en de wind werkt voor deze jonge makers zeer inspirerend. "John Locke verwees ernaar als 'het oceanisch verlangen'", vertelt Steve. Maar ook in De Grote Post komt Steve graag. "Tijdens mijn studies werd ik al gegrepen door Gaston Eysselinck. De liefde voor detail die hij in het oude postgebouw wist te verwerken is fenomenaal. Hoe de vloer van steen plots overgaat in een plint, het gevoel als je een klink vastneemt, de guillotine in de Panoramazaal ... Iedere ruimte herbergt een verrassing." Als afsluiter leert Steve me nog iets bij over het DNA van de Oostendenaar. "Een frans woord waarmee je de eigenheid van de Oostendenaar zou kunnen typeren is 'l'Austérité'. Het is letterlijk vertaald 'gestrengheid als gevolg van blootgesteld te zijn aan de ruwe weers elementen'. Een Oostendenaar is dan ook eerder kort van stof en houdt niet van veel blablabla, dus ik zal maar best stoppen zeker?"

**"TIJDENS MIJN STUDIES
WERD IK AL GEGREPEN
DOOR GASTON EYSELINCK.
DE LIEFDE VOOR DETAIL
DIE HIJ IN HET OUDE
POSTGEBOUW WIST
TE VERWERKEN IS
FENOMENAAL."**

© ATELIER BILDRAUM

THEATER	IN BETWEEN VIOLET AND GREEN ATELIER BILDRAUM / THOMAS SMETRYNS	21 APR VRIJ
	Zaal Kleine Post — 20:30 — € 12 / 10 / 8	
THEATER	HELE DAGEN IN DE BOMEN THEATER MALPERTUIS	09 FEB DON
	Zaal Grote Post — 20:00 — € 16 / 14 / 8	

02 FEB
DON
20:00

€ 18/16/8

SNEEUW NTGENT/LUK PERCEVAL

Luk Perceval bewerkt de gelijknamige roman van de Turkse Nobelprijswinnaar Orhan Pamuk over liefde, politiek en religie.

MET PIERRE BOKMA, ELS DOTTERMANS, FRANK FOCKETYN,
MELIH GENCBOYACI, DILAN YURDAKUL, CELIL TOKSÖZ EN
MELIKE TARHAN (ZANG).

02 MRT
DON
20:00

€ 18/16/8

WE FREE KINGS PREMIÈRE NTGENT/WIM OPBROUCK

Muziektheater met een missie van rasperformers Wilfried de Jong en Wim Opbrouck. Een onstuimige hommage aan het avontuurlijke karakter van de jazz.

4X NTGENT

NTGENT/ ACTION ZOO HUMAIN

MET MANDELA WEEWEE,
STEVEN VAN WATERMEULEN,
AN MILLER, MARIJKE PINOY,
MOURADE ZEGUENDI,
ZOUZOU BEN CHIKHA,
SARAH DE BOSSCHERE

15

MRT
WOE
20:00TRY-OUT

€ 16/14/8

PLATFORM

Vijftien jaar na datum is Houellebecqs roman *Platform* actueler dan ooit. Johan Simons blaast de voorstelling uit 2005 nieuw leven in.

“Platform is een ware lust op alle vlakken.”

DE MORGEN

05 MEI
VRIJ
18:00

-> VERTREK UIT OOSTENDE

ONDERWORPEN

BIJ DE BUREN — DE VOORUIT € 30

Onderworpen schetst een wereld waarin de Westerse waarden vervangen worden door een democratisch verkozen Moslimbroederschap. Een vervolg op Houellebecqs roman *Platform*.

“EIGENLIJK IS DIT MIJN TWEEDE THUIS. IK HEB HIER MIJN EIGEN KOELKAST EN KOFFIEZETAPPARAAT. ENKEL MIJN BED STAAT HIER NOG NIET.”

© KRISTOF KIMPE

ZONDER DE STEUN VAN DE VRIJWILLIGERS: GEEN DE GROTE POST. MET 124 ZIJN ZE, ELK MET ZIJN/HAAR EIGEN KWALITEIT. DE ENE IS EXPERT IN BOEKHOUDING, DE ANDERE KOOKT GRAAG, IEMAND ANDERS IS EEN HANDIGE HARRY OF KENT OOSTENDE OP ZIJN/HAAR DUIM ... OMDAT ZE MEESTAL ACHTER DE SCHERMEN WERKEN EN OMDAT ZE EEN PLAATS OP HET PODIUM VERDIENEN, ZETTEN WE IN ELK MAGAZINE EEN VRIJWILLIGER OF EEN TEAM IN DE KIJKER. GASTON GAAT DEZE KEER LANGS BIJ LEO DE MEYER. DAT HIJ ACHTER DE SCHERMEIN WERKT, MAG JE LETTERLIJK NEMEN. VANUIT EEN KLEIN, VERBORGEN ATELIER DOET HIJ GROTE DINGEN VOOR DE GROTE POST.

LEO DE MEYER

Identikit:

36 jaar radio- & tv-techniker VRT
vrijwilliger bij Theater Aan Zee
Vrijwilliger bij De Grote Post

VRIJWILLIGER IN DE KIJKER

De grot van Ali Baba van De Grote Post ligt diep weggescholen in de kelder. Een atelier volgestouwd met technisch materiaal; kabels, verbindingstukken en een pak elektronica-onderdelen ... Leo zit hier bijna elke dag. Als je hem hier niet vindt dan is hij elders in het gebouw bezig met het herstellen van mankementen. Al het technisch materiaal dat aanwezig is in De Grote Post gaat door zijn handen. Elke kabel ook. Hij is de tel kwijt geraakt maar schat dat er tientallen kilometers kabels door De Grote Post lopen.

Voor hij in Oostende aanspoelde, werkte hij 36 jaar als radio- en TV-techniker bij de VRT. Zijn werk was zijn hobby, nog altijd. Tijdens de zomervakantie was hij vrijwilliger bij Theater aan Zee en zo kwam hij bij ons terecht. Voor hem is De Grote Post een plek waar hij zijn hobby kan verderzetten, voor ons is hij een geschenk uit de hemel. Het is niet evident om in zo'n complex gebouw en met de beperkte middelen waarover we beschikken, alles gesmeerd te laten verlopen.

— Wat doe je hier allemaal?

'Ik onderhoud het technisch materiaal. Ook vallen de mensen hier met de gekste vragen binnen. Het eerste wat ze meestal zeggen is: "Ik heb een vraagje." Of: "Ik heb een probleem." Bijna altijd is er iets stuk en moet ik dat repareren. Een andere gebruikelijke vraag is: "Heb jij dat ...". Omdat ik nooit iets weggooi, heb ik 'dat' meestal wel liggen.'

'Ik ben hier dagelijks en er is altijd wel iets dat stuk is of dat aangepast moet worden. Ze bellen mij ook wel eens 's avonds of tijdens het weekend op. Ik heb daar absoluut geen probleem mee. Afgelopen zomer passeerde ik hier op een zondagochtend en zag dat de ramen van de kelder ingeslagen waren. Ik heb toen meteen een plaat op maat gezaagd om er het raam mee te bedekken. Toen ik terug beneden was, was er heel wat beroering terwijl ik de oplossing al in mijn handen had.' (lacht)

— Geef eens een aantal voorbeelden van dingen die je hier gedaan hebt?

'Waar ik het meest trots op ben, is de muziekstudio. Ik heb veel zelf gedaan: van het leggen van de kabels en de electriciteit tot het aansluiten van de apparatuur. Onlangs heb ik orde aangebracht in de kluwen kabels onder het mengpaneel van de Grote Zaal. Het was een warboel.' (lacht)

'Ik spring wel eens bij in het beheer van het gebouw. Ik ben goed in het bedenken van praktische oplossingen. Momenteel maak ik samen met Maxim Gryffon een kastje voor de walkietalkies en de ticketscanners voor de dames van het onthaal. Ik werk trouwens graag samen met het team van De Grote Post en heb hier al enkele goede vrienden gemaakt.'

— Wat voor materiaal ligt hier allemaal?

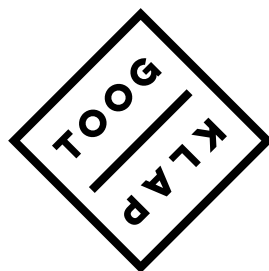
'Al het materiaal dat je hier ziet, heb ik door de jaren heen verzameld. Een deel ervan is het bezit van Theater aan Zee en De Grote Post maar ook veel persoonlijke spullen liggen hier. Zoals een oude radio met lampen of een draadrecorder en bandopnemer. Ik zit hier ook wel eens om iets voor mezelf te herstellen. Eigenlijk is dit mijn tweede thuis. Ik heb hier mijn eigen koelkast en koffiezetapparaat. Enkel mijn bed staat hier nog niet. (lacht) Voor een buitenstaander lijkt het hier chaotisch maar ik en ook de technikers weten perfect waar alles ligt.'

— Hoe kwam je in Oostende terecht?

'Doordat ik sinds 2001 tijdens de zomer voor TAZ werkte en ik en mijn echtgenote Rita in 2008 een tweede verblijf hebben gekocht. Rita, die hier trouwens ook vrijwilligerswerk doet, was al met pensioen en ik deed mijn fulltime in Brussel in vier dagen. We verbleven meestal in Oostende. Toen ik net voor mijn pensioen mijn been brak en ik ervoor koos om hier verzorgd te worden, hebben we de knoop doorgehakt. Oostende zou onze definitieve thuishaven worden.'

— Wat betekent De Grote Post voor jou?

'Een godsgeschenk. (lacht) Ik kan hier mijn hobby verder uitoefenen. En wat een luxe om op wandelafstand van je deur zo een uniek cultuurcentrum te hebben. Wij hebben hier al vele, mooie voorstellingen gezien. Bovendien krijg je als vrijwilliger regelmatig de eer om een try-out of een doorloop mee te maken.'

MET EEN
KUNSTENAAR
OP CAFÉ

LAZARUS — WAT IS DRINKEN?

I *think I need a drink. Almost everybody does, only they don't know it.* Met dit citaat van Charles Bukowski en leuzen van andere drinkebroers, trok *Gaston* naar het Arsenaal in Mechelen. Het plan was aan de toog te hangen met **Günther Lesage** en **Joris van den Brande** van **LAZARUS** voor een gesprek over 'Wat is drinken?' De bar was helaas gesloten en dus deden we alsof.

— *Waar gaat de voorstelling 'Wat is drinken?' over?*

Günther: "Wat is drinken?" is gebaseerd op *Pulp*, de laatste roman van Charles Bukowski. Het was Joris' idee om hiermee aan de slag te gaan. *Pulp* is een waanzinnig verhaal over privédetective Nicky Belane die de opdracht krijgt mensen te schaduwen en ook op zoek moet naar de Rode Mus. Belane was een notoir drinker wat maakt dat wat werkelijkheid is en wat een delirium in het boek en ook in de voorstelling over elkaar schuiven."

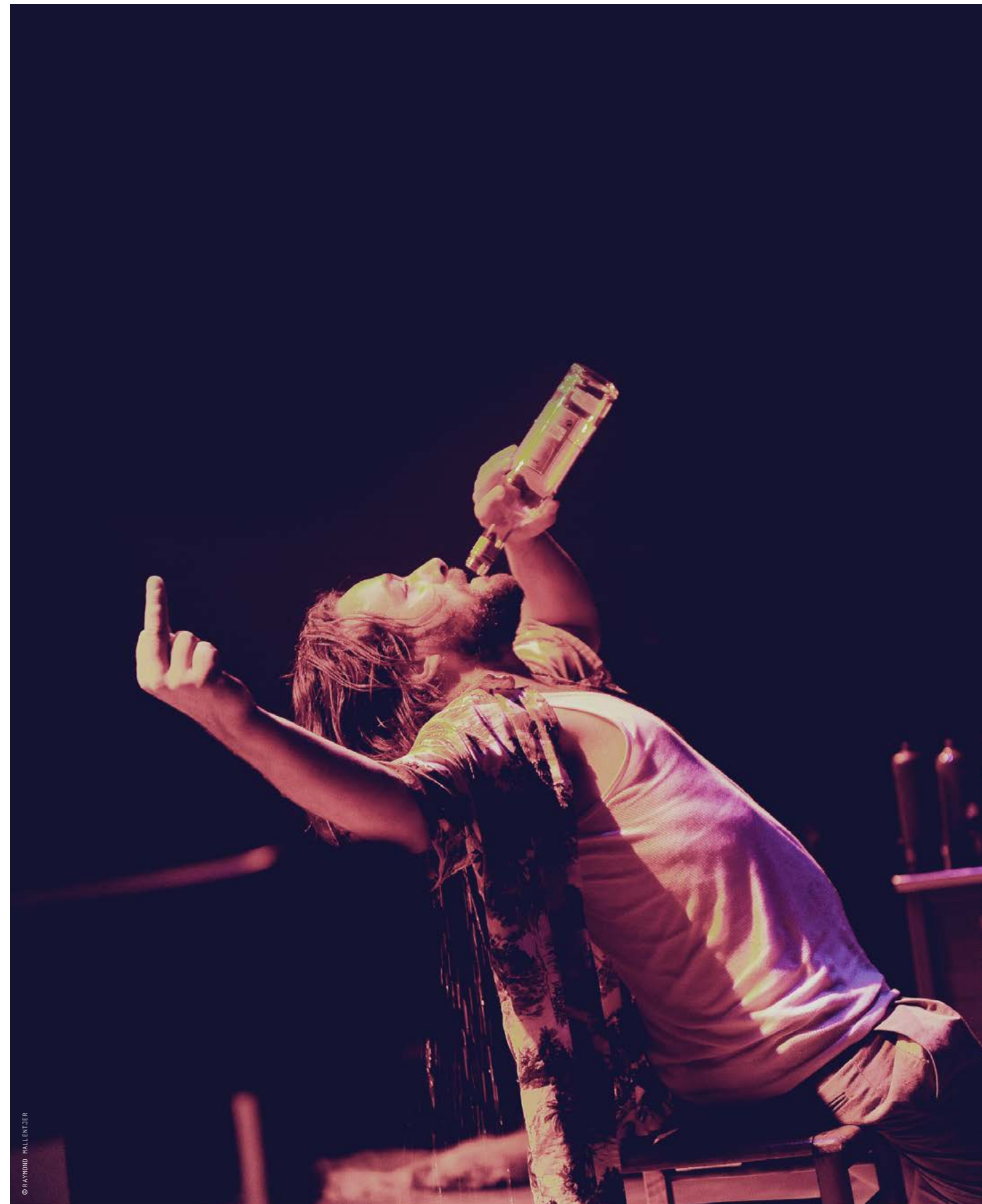
Joris: '*Pulp* is een trip maar voor een dronkaard heeft Belane een verbazend heldere blik op alles. Hij ziet de wereld als een onzinnige samenhang. En in die dronken toestand palavert hij daarover. Sterker nog hij beschrijft de wereld als een dronken wereld. In de voorstelling zegt hij in het begin: "Iedereen lummelt maar wat rond, iedereen doet maar wat om de tijd te vullen."

'En dan is er ook de zoektocht naar de Rode Mus die als metafoor kan gezien worden voor het zoeken naar de zin van het leven, wat uiteraard mislukt.'

Günther: 'In de voorstelling speelt Joris Nicky Belane en de andere Lazarussen nemen de bijrollen op zich en dat zijn er heel wat. Belane krijgt bezoek van onder andere schaarsgeklede hoeren en aliens. De Rode Mus komt ook vaak langs. Al weet hij en ook de kijker niet of die mus echt is of voor iets anders staat. Weet je, er was een kleine uitgeverij Red Sparrow die Bukowski gedurende een periode maandelijks een uitkering uitbetaalde. Uit dankbaarheid heeft Bukowski al zijn later werk bij deze uitgeverij uitgegeven. Misschien is de mus in het boek ook een verwijzing naar deze uitgeverij.'

— *Waarom hebben jullie voor het minder gekende Pulp gekozen?*

Joris: 'Omdat er zoveel inzit. Het leent zich perfect tot cinema, genre B-film/detectivefilm. Het was een uitdaging om dit te vertalen naar het theater met heel wat scènewissels als gevolg. Er zitten veel scherpe dialogen in die je er zo uit kunt plukken en kunt spelen. *Pulp* is een ge-laagd boek vol humor en met een stevige existentiële onderstroom. In het begin lag ook nog *Moskou op sterk water* van Venedikt Jerofejev op tafel. Maar gaandeweg raakten we zo geïntrigeerd door Bukowski. Het is een triest figuur maar ook een sterk persoon met een fascinerende en turbulente levensloop. Hij zat eerst lang zonder job, werkte daarna als klerk op een postkantoor, begon op zijn 24ste te schrijven, dan weer een lange tijd niets ... Bovendien kende hij een zware jeugd met een gewelddadige vader en leed hij aan ernstige acné. Heel zijn leven lang voelde

© RAYMOND HALLENTJER

LAZARUS

— WAT IS DRINKEN?

© RAYMOND HALLENTJER

© RAYMOND HALLENTJER

hij zich een mislukkeling. Mensen hadden uiteenlopende meningen over hem. Terwijl hij in se een gevoelig manneke was dat niet met de wereld om kon en zich dan maar in de alcohol verloor.’ Günther: ‘Zijn boeken zijn gedrenkt in destructiviteit, hij heeft het vaak over vrouwen en drank maar hij heeft ook mooie gedichten geschreven. Hij was een veelschrijver die overstroomde van schoonheid.’ ‘Door onze naam LAZARUS konden of wilden we er ook niet omheen. Dit stuk moest gespeeld worden. Nietwaar Joris?’ (lacht)

In de programmatekst staat dat het ook over de eigen ervaringen van de Lazarussen gaat. Hoe zit het daarmee?

Günther: ‘We gaan daar niet flauw over doen, we weten dat er in onze sector stevig ‘geheven’ wordt. Laurence Olivier zei ooit: “Het leukste aan theater is de borrel achteraf”. Maar om nu te zeggen dat wij zware drinkers zijn, dat is overdreven.’

Joris: ‘Je herkent op zich wel de zoektocht naar een soort roes. Het zich verliezen in extremiteiten is voor vele acteurs niet vreemd, denk ik. Drank kan een middel zijn om op te feesten, om de liefde te vieren maar ook om zich te verliezen in ellende en op die manier en leent het zich perfect tot theater omdat daar de uitersten van het leven opduiken.’

Wordt er tijdens de voorstelling gedronken?

Joris: ‘Op de scène van *Wat is drinken?* staan flessen en glazen gevuld met echte drank.’

Günther: ‘We doen niet aan *fake* drinken. Er zit echte cognac in de flessen geen thee of appelsap. Uiteraard proberen wij ons drankgebruik wat te beperken. We moeten zien dat we onze teksten nog kunnen onthouden.’ (lacht)

Zet de voorstelling aan tot meer drankverbruik achteraf?

Günther: ‘Geen flauw idee. Je bedoelt dan of het effect van ‘zien eten, doet eten’ hier ook werkt? Ik zou eerder zeggen minder.’

Joris: ‘De voorstelling is geen reclame pro alcohol. Integendeel. Het eindigt nogal zwart. We tonen de tristesse van wat alcohol met iemand kan doen.’

Tijd voor enkele citaten over drank:

“I THINK I NEED A DRINK. ALMOST EVERYBODY DOES, ONLY THEY DON’T KNOW IT.”

CHARLES BUKOWSKI

Joris: ‘Daar zit iets in. Op zijn goeie momenten onmaskert Bukowski mensen, situaties, de wereld. Hij doorziet dat de meesten onder ons een donkere kant hebben. Hij doorprijkt graag die bubbel waarin mensen doen alsof alles goed is en hij heeft de brutaliteit, of de gevoeligheid om die dingen botweg op papier te schrijven, hij kan niet anders.’

“I DON’T HAVE A DRINKING PROBLEM ‘CEPT WHEN I CAN’T GET A DRINK.”

TOM WAITS

Günther: ‘Dat is een grap die wij onderling ook weleens maken.’ (lacht)
‘Het jammere is dat drinken samenvalt met de identiteit van Bukowski. Hij was veel meer dan dat. Hij was een filosofisch ingestelde schrijver die rake en schone dingen kon zeggen over het leven. Of hij even goed zou geweest zijn, zonder die drank, dat zullen we nooit weten.’

“THAT’S THE PROBLEM WITH DRINKING, I THOUGHT, AS I POURED MYSELF A DRINK. IF SOMETHING BAD HAPPENS YOU DRINK IN AN ATTEMPT TO FORGET; IF SOMETHING GOOD HAPPENS YOU DRINK IN ORDER TO CELEBRATE; AND IF NOTHING HAPPENS YOU DRINK TO MAKE SOMETHING HAPPEN.”

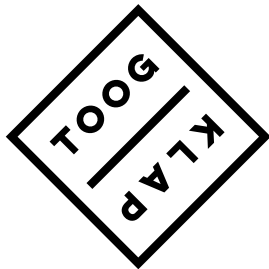
CHARLES BUKOWSKI

Günther: ‘Dat komt uit *Women*, ik geloof dat wij dit citaat ook in onze voorstelling gebruikt hebben. Het meeste komt uit *Pulp* maar er zijn passages uit *Women* die we in de dialogen van Nicky Belane hebben gestoken. Je kun hierover weinig zeggen, behalve dat het waar is, waar kan zijn.’

“ALCOHOLISCHE HERINNERINGEN VERDAMPEN SNEL.”

SIMON CARMIGGELT

Günther: ‘Wat heb ik daarnet gezegd?’ (lacht)
Joris: ‘Ja, dat is toeghangen hé’

MET EEN
KUNSTENAAR
OP CAFÉ

Genre		18 MRT ZAT	
Voorstelling	WAT IS DRINKEN?		
Uitvoerders	LAZARUS		
Zaal Grote Post — 20:00 — € 18 / 16 / 8			

© RAYMOND HALLENTJER

Niet te missen tips, u aangeboden door:

INES & PETER DEFURNE

DE GROTE POST
BETEKENT
VOOR JULLIE?

PETER & INES : **NOSTALGIE!**

INES : 'De draaideuren flitsen mij hier altijd terug in de tijd. Ik kwam hier vroeger altijd met mijn opa die hier vlakbij woonde.'

PETER : 'Voor mij is dit gevoel net hetzelfde. Ik ruik het zelfs nog. Ik herinner mij vooral de zomers. Als het warm was, dan sprong ik altijd even binnen en ging in bloot bovenlijf op het marmer liggen om wat af te koelen. Nu zou ik dit natuurlijk niet meer doen.' (lacht)

INES : 'De Grote Post heeft mij heel wat **KANSEN** gegeven en in **CONTACT GEBRACHT** met interessante mensen waardoor er veel deuren opengingen. Iedereen, zowel bezoekers als artiesten worden hier in de watten gelegd. Alles gebeurt met **GOESTING**, van de catering backstage tot het onthaal van de bezoekers. Er heerst hier een sfeer dat alles mogelijk is.' 'Die **OPEN SFEER** weerspiegelt zich in alles.' vult Peter aan, 'De Grote Post is nog steeds een openbare plek met een **ZEER LAGE DREMPEL** waar iedereen zomaar binnen kan en mag stappen. Het is een **OPEN PLATFORM** dat artiesten in contact brengt met niet-professionelen. POSTIVAL is zo'n voorbeeld. Jonge muzikanten leren van professionelen de kneepjes van het vak. Ik heb hier al veel mooie dingen op een **ORGANISCHE** manier zien ontstaan.'

Peter en Ines Defurne delen behalve hun achternaam ook een gemeenschappelijke passie: cultuur. De een beleeft het door beeldende kunst, de ander via muziek. **Peter Defurne** is directeur van de **Kunstacademie aan Zee (KAZ)**. Zijn studenten krijgen dit seizoen de kans om tijdens elke schoolvakantie hun werk in De Grote Post tentoon te stellen. Naast KAZ is hij actief in verschillende socio-culturele organisaties. Met de Kunstvaarders zet hij zijn schouders onder het huiskamerfestival **Chambres d,0**.

Zijn zus **Ines** is zangeres. Ze stond al een aantal keer op het podium van De Grote Post (o.a. *Oostendse Avonden*, *Tussen Haven en Storm* ...). Met haar eigen groep **Monopole** neemt ze op 4 maart deel aan het **8400 Festival**. Onder-tussen proberen Peter en Ines wat ruimte vrij te houden in hun agenda voor De Grote Post.

INES : 'Ik zou graag op café gaan met **Dani Klein**. Ik vind haar een straffe vrouw. Zij is haar carrière begonnen als backing-zangeres, net als ik en is hierdoor een beetje een voorbeeld voor mij. Op café zou ik haar vragen hoe ze haar parcours heeft afgelegd, of ze zangles heeft gevolgd om zoveel verschillende genres te kunnen brengen. Waar ik vooral benieuwd naar ben is hoe ze haar succesvolle carrière heeft kunnen combineren met haar gezin.'

MET WIE UIT HET PROGRAMMA ZOU JE WEL EENS GRAAG
EEN KOFFIE (OF IETS STRAFFERS) GAAN DRINKEN?

PETER : 'Ik zou graag eens een glas gaan drinken met **Anne Teresa De Keersmaeker**. Ik bewonder haar manier van werken en haar evolutie van 'bijna' klassiek naar 'bijna' sociaal-artistiek. Ze verlegt voortdurend haar grenzen en zoekt altijd naar raakpunten met andere kunstenaars. **Roland** en **Isolde Lasoen** lijken me gezellige mensen om mee aan te toog te hangen. Ik zag ze hier onlangs tijdens *A Tribute to a Man called Moondog*. Het spelplezier spatte van het podium. Ik vermoed dat ze zo ook in het echte leven staan. Als ik eens mag fantaseren dan zou ik graag een nachtje doorzakken met **Bukowski**. Fascinerend hoe die man wijsheid met waanzin combineerde.'

WELKE VOORSTELLING
NOTEER JE DIT
VOORJAAR MET STIP
IN JE AGENDA?

INES : 'Ik kijk enorm uit naar het optreden van **B.J.SCOTT** (*Satin Dolls*). Ik vind het knap hoe zij het werk van vele grote madammen in de muziekwereld brengt met haar fantastische ruige stem. Ook de Oostendse zangeres **FRIE MALINE** heb ik aangestipt, zij brengt een mix van pop en jazz en doet dit op haar eigen manier (support your local bands!).

Dat spelen met genres vind ik ook terug bij **KEL ASSOUF**. Ik ben benieuwd naar hoe hij Afrikaanse ritmes en snijdende Westerse gitaren combineert in zijn desert-blues-rock stijl. Iets totaal anders waar ik mij op verheug, is het huiskamerfestival **CHAMBRES D'O**. Niet alleen omdat mijn broer mee in de organisatie zit maar ook omdat het festival verschillende soorten formats bundelt en erin slaagt om diverse doelgroepen te betrekken. Uiteraard kijk ik uit naar het **8400 FESTIVAL** waar ik zelf aan meedoe. Binnenkort beginnen de opnames in de studio. En dan is er ook nog **MESSAGE IN A BOTTLE**, het muzikale programma dat Serge Feys en Martin Heylen voorbereiden. Er werd gevraagd hier aan mee te doen en dat maakt het voor mij extra spannend.'

PETER : 'Op mijn wenslijst staat ook **KEL ASSOUF**. Ik hou van Berber-blues en afrobeat à la Tinariwen. Ik vind het fascinerend hoe Kel Assouf omgaat met 'onze' muziek en er van uit zijn roots nog een laag bovenop legt. Die gelaagdheid vind ik ook terug in **KALAKUTA REPUBLIK**. Voor deze danscreatie vertrekt **SERGE AIMÉ COULIBALY** vanuit

Dani Klein & Sal La Rocca
15/04 - Dani sings Billie

een politiek engagement en komt via een mix van muziek, beeld en dans tot een breed gedragen voorstelling. Straf vind ik zoiets, je wordt hierdoor geprikkeld op verschillende niveaus. Het gevolg is wel dat je achteraf even moet bekomen. Maar dat neem je er graag bij. Wat ongetwijfeld ook spannend zal zijn, is De Helden van **JOSSE DE PAUW**. Ik zag hem eerder tijdens *An Old Monk* en vond het sterk hoe hij op het podium een relatie aanging met beeld en muziek, hoe hij buiten zijn eigen comfort zone trad en toch zichzelf bleef. Ik vermoed dat dat bij deze voorstelling niet anders zal zijn.' 'Wat mij fascineert aan veel voorstellingen is hoe gewoon gegeven en daar dan iets bijzonders van maken. **L'HOMMM** is zo'n gezelschap. Voor *Fünf Leichte Tanzspiele Für Das Neue Materialismus* gaan ze aan de slag met taal en klank. Tot slot wil ik nog **THE KIDS** vermelden. Die draaien al zo lang mee. Het zijn nog altijd klasbakken en daar wil je gewoon bijzijn.'

FIVE EASY PIECES

OP EEN AVOND IN OKTOBER GA IK VOORPROEVEN VAN FIVE EASY PIECES, 'VIJF GEMAKKELIJKE STUKJES'. DAT HET GEEN HAPKLARE BROKKEN ZULLEN ZIJN, WEET IK. FIVE EASY PIECES WERD GEREGISSEERD DOOR MILO RAU, EEN VAN EUROPA'S SPANNENDSTE MAAR OOK WEL CONTROVERSIEELSTE REGISSEURS. ZEVEN KINDEREN SPELEN HET LEVEN NA VAN KINDERMOORDENAAR MARC DUTROUX. DE RECENSIES LIEGEN ER NIET OM: "DIT IS THEATER IN ZIJN MEEST CONFRONTERENDE, PURE EN ONTHUTSENDE VORM." ALDUS TROUW. MET VEEL VERWACHTINGEN EN GROTE HONGER TREK IK NAAR CAMPO.

Voor de voorstelling ontmoet ik de moeder van één van de zeven kinderen. Haar dochter wou al lang meedoen aan een theatervoorstelling, vertelt ze. Zijzelf werkt bij CAMPO, dan is die stap snel gezet. Het is trouwens niet de eerste keer dat CAMPO theater met kinderen maakt. Toen Milo Rau een casting aankondigde, liet ze haar dochter met gemengde gevoelens meedoen. Spijt heeft ze niet want ze worden goed begeleid en de sfeer onderling is warm. Ze voegt er wel aan toe dat er een scène is waarvan ze opgelucht was dat haar dochter die niet hoefde te spelen. Ik weet nu welke ze bedoelt.

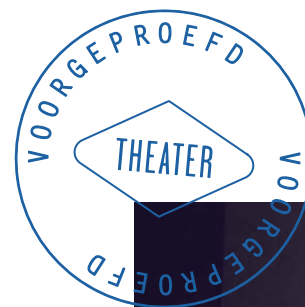
De kinderen op het podium stellen zich een voor een voor. "Wat zijn je talenten?" vraagt Peter Seynaeve, de enige volwassen acteur op het podium. "Je lievelingsfilm?" Allemaal onschuldige vragen waar ze met humor en stunteligheid op antwoorden. "Laat dit zo maar even," denk ik bij mezelf, "laat die Dutroux maar voor wat hij is." Maar dan begint het. We worden langzaam terug gezogen naar augustus 1996. Ik besef opeens weer hoe absurd en gruwelijk die periode was. Hoe het een scharniermoment was voor ons land en ook voor mezelf. Ik was geen kind meer maar ook nog niet volwassen. De kinderen op het podium zijn tussen

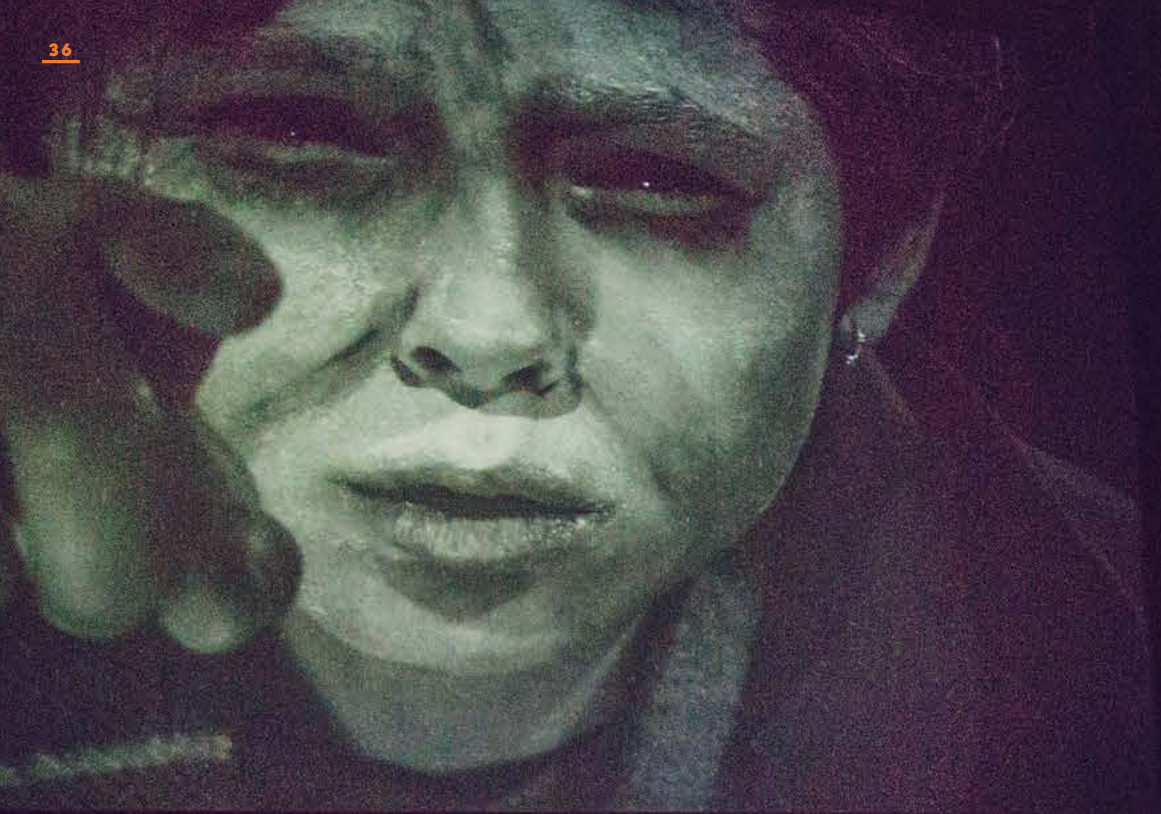
8 en 13 jaar. Ze kruipen in de huid van volwassenen en spelen scènes na uit de Dutroux-affaire. Aandoenlijk is dat, en grappig ook. En toch word ik er af en toe ongemakkelijk van. Vooral als de jongste, een Lolita-achtig meisje, in de huid van Sabine kruipt en een brief aan haar ouders voorleest. Het gemak waarmee ze de rol op zich neemt ... Hoe zal ze hierop terugkijken als ze oud genoeg is om echt te begrijpen waar dit stuk over gaat?

Wat als er in de zaal mannen zitten die hier foute gevoelens bij krijgen? Ik veeg deze laatste gedachte onder mijn theaterstoel. Gelukkig haalt de humor de bovenhand. Als het huilen bij de rouwen- de ouders niet lukt, biedt iemand een huilstick aan. We zitten ten slotte in het theater. Het is allemaal niet echt.

Five Easy Pieces gaat over meer dan Dutroux. Theater wordt onder de loop genomen net zoals thema's als machtsverhoudingen, verlies, falen, onschuld, dood, seksualiteit, racisme ... Mooi is ook hoe het persoonlijk leven van de kinderen binnensijpelt in het stuk. Het kan niet anders dan dat dit omgekeerd ook het geval is. Dat ze sporen van deze voorstelling mee naar huis nemen. Morgen weer naar school maar toch met een beetje meer eelt op de ziel, denk ik.

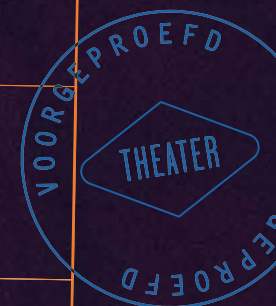
Ik ga naar huis met gevoel dat ik iets bijzonders heb meegemaakt. Ik heb bewust niet te veel details vrijgegeven. Omdat ik vind dat je best onbevooroordeeld naar deze voorstelling gaat kijken. Omdat dankzij de blik van een buitenstaander op onze vaderlandse geschiedenis weer wat puzzelstukjes in elkaar schuiven. Omdat ik je verzeker dat je niet op je honger zult blijven. Ik lust hem wel ... Rau.

“DIT IS
THEATER
IN ZIJN MEEST
CONFRONTERENDE,
PURE EN
ONTHUTSENDE
VORM.” TROUW

Genre	Voorstelling
	FIVE EASY PIECES
06 APR DON	Uitvoerders MILO RAU/ INTERNATIONAL INSTITUTE OF POLITICAL MURDER/CAMPO
 DE GROTE POST	
zaal Kleine Post — 20:30 — € 14 / 12 / 8	

Buiten in de lijntjes kleuren

IN RESIDENTIE

CIRCUS

THEATER

FAMILIE

HANNE VANDERSTEENE EN MAHLU MERTENS VORMEN SAMEN GRENSGEVAL. ZOALS HUN NAAM DOET VERMOEDEN, LATEN ZE ZICH NIET GEMAKKELIJK IN HOKJES STOPPEN. ZE FLIRTEN GRAAG MET ANDERE DISCIPLINES. VOOR DE VOORSTELLING PLOCK! DOEN ZE DIT MET BEELDEND KUNST, GELUIDSKUNST EN CIRCUS. BUITEN DE LIJNTJES KLEUREN, HEET ZOIETS EN DAT DOEN ZE MET VERVE. ZE MAKEN DEZE VOORSTELLING SAMEN MET GRONDACROBAAT CAMIEL CORNEILLE EN GELUIDSKUNSTENAAR STIJN DICKEL (AIFOON).

Eind december 2016 komen ze in residentie om in De Grote Post de laatste hand te leggen aan *Plock!*. Dat het goed is dat ze dit in residentie doen, wordt mij duidelijk als ze me over *Plock!* vertellen. Smijten met verf dat doe je niet in je eigen living.

Waar gaat de voorstelling Plock! over?

Hanne: 'Camiel probeert het schilderen 'Blue Poles' van de schilder Jackson Pollock na te maken wat een onmogelijke zaak is want nog nooit is iemand hierin geslaagd. Hij start vanuit zijn eigen discipline, de acrobatie.'

Mahlu: 'Hij doet dit op een canvas van 1,6 m. op 4,5 m. en gebruikt penselen, kwasten, stokken, kortom al het materiaal dat Pollock zou gebruiken. In eerste instantie maakt hij normale bewegingen maar doordat die niet de juiste flow geven, gaat hij extremer te werk en gebruikt hij acrobatie om toch maar de juiste vlekken te krijgen.'

Hanne: 'De kinderen zitten in een kring rond het doek en krijgen een wit, verfvrij pakje aan. Camiel komt meer en meer los van het doek en gaat zijn omgeving als kunstwerk benaderen. Na verloop van tijd maken de kinderen deel uit van het kunstwerk.'

'*Plock!* is dus meer dan theater waarbij je op een afstand kijkt naar wat er gebeurt. Je zit er bij wijze van spreken middenin. De kinderen zullen niet alleen zien waar de verfspatten neerdruppelen, ze zullen het ook voelen en horen. Geluidskunstenaar Stijn Dickel werkt met omgevingsgeluid. Hij installeert kleine speakers op verschillende plekken in de ruimte, bijvoorbeeld onder een stoel, waardoor het net is alsof het geluid beweegt en het een fysieke ervaring wordt.'

Hoe komen jullie bij Pollock?

Mahlu: 'Ik vind hem fantastisch en tegelijkertijd kan ik moeilijk uitleggen wat ik er zo fantastisch aan vind. Enerzijds doen er wiskundige analyses de ronde om de aantrekkingskracht van zijn werk te verklaren en anderzijds maakt hij kunst waarvan ouders zeggen: "Ja maar, dat kan mijn kleuter ook."'

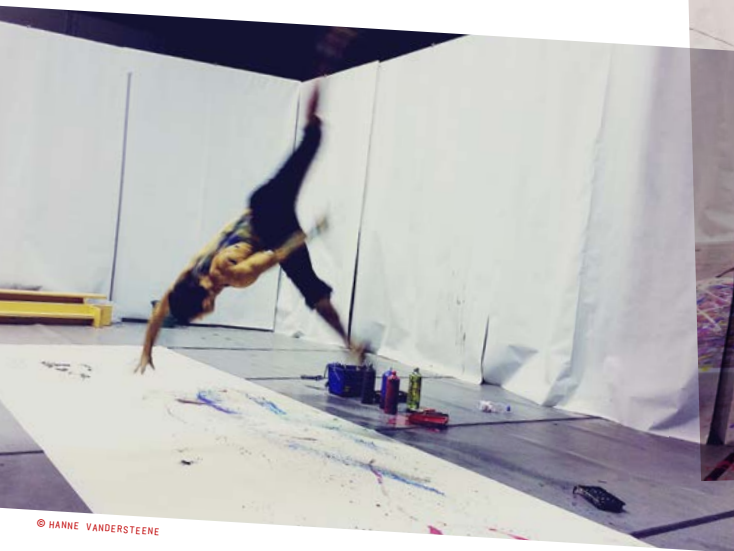
'Kleuters zijn nog volop aan het experimenteren en zitten nog niet zo vast aan realisme. Ik kan zelf het moment nog goed herinneren waarop ik besepte dat dingen moeten 'lijken' als je tekent. Vóór dit moment kun je het tekenen of schilderen van kinderen vergelijken met het expressionisme van Pollock. Het weer spiegelt dezelfde energie, het strepen, het smijten en gooien.'

Hanne: 'Het zijn ook zijn technieken die ons erg aanspreken. Ik vind het jammer als ik rondom mij kinderen zie tekenen op iPads. Ze kleuren allemaal netjes binnen de lijnen. Het gevoel van druppelen en gooien, smijten met verf en alles gebruiken wat eigenlijk niet mag, verdwijnt. Dat willen we met deze voorstelling terugbrengen, lekker met z'n allen buiten de lijntjes kleuren.'

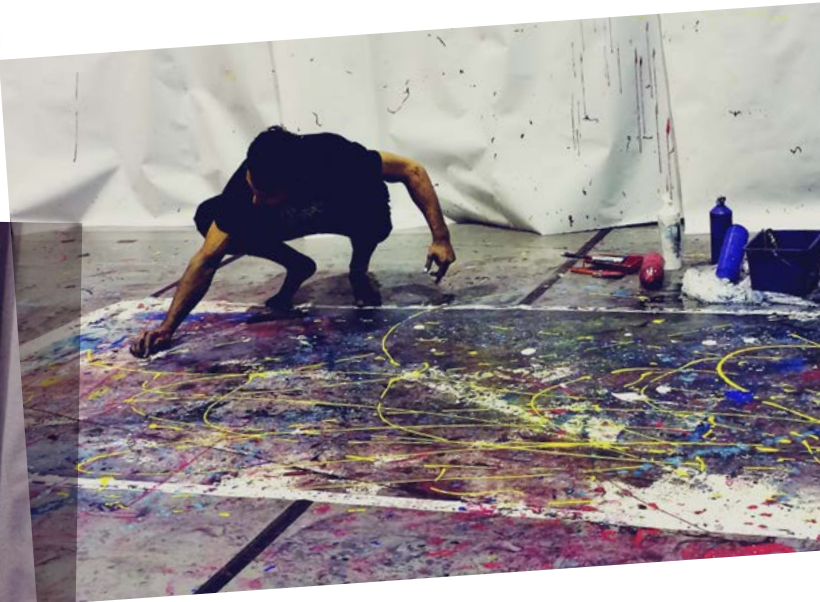
Mahlu: 'Wat ook meespeelt is dat zijn manier van werken interdisciplinair is. Hij zit niet stil achter een schildersezel maar zet heel zijn lichaam in. In de voorstelling leidt het fysieke proces tot iets statisch waar veel energie inzit. Die tegenstelling maakt het interessant.'

Hoe zit het met het gerucht dat jullie kinderen als levende kwast gaan gebruiken?

Mahlu: 'Dat zijn dingen die we aan het onderzoeken zijn. De repetities moeten nog starten. Het enige wat zeker is, is dat Camiel alleen op scène staat en dat zijn tegenspeler het doek is dat hij moet naschilderen. Naar het einde van de

© HANNE VANDERSTEENE

voorstelling willen we die ‘solo’ wat doorbreken en het publiek laten deel uitmaken van de voorstelling.’

Hanne: ‘We zoeken graag grenzen op maar we willen er zeker niet overgaan. Onze costumière Sofie Rosseel ontwerpt verfdichte pakjes, die de kinderen van hoofd tot de voeten beschermen. De verf is overigens ook *kidsproof* en afwasbaar. Ouders hebben niets te vrezen: hun kinderen komen de voorstelling volledig proper buiten. (lacht) De pakjes op zich maken deel uit van het concept. Ze moeten de verf tegenhouden maar mogen niet te veel lawaai maken. We onderzoeken momenteel hoe dik de verf moet zijn. Die moet spatten maar ook niet te veel. Het is een zoektocht met praktische vereisten.’

Wat gaan jullie tijdens jullie residentie in De grote Post doen?

Mahlu: ‘Als we bij jullie komen, zitten we op 2/3de van het repetitieproces en zal het duidelijk zijn waar de voorstelling naartoe gaat. We kunnen deze periode gebruiken om een aantal try-outs met publiek te doen.’

Hanne: ‘Het voordeel van de residentie is dat we alles zonder beperkingen kunnen

uitproberen. We hebben bijvoorbeeld bewust niet de zaal met de gordijnen gekozen om te repeteren. (lacht) Om het spatten in ruimte te beperken, oefenen we in een verfdichte tent.’

‘Naast De Grote Post gaan we ook in de KOPERGIETERY en het Dommelhof in residentie. Verschillende plekken met hun eigen sfeer. Je moet steeds opnieuw opbouwen waardoor je alles even kunt loslaten, er afstand van neemt en er met een nieuwe blik naar kijkt.’

Mahlu: ‘De blikken van buitenaf zijn belangrijk. Elke residentie beschikt over personeel met andere expertises. Door deze mensen uit te nodigen leen je een stukje extra kennis.’

Hebben jullie zelf ervaring met circus?

Hanne: ‘Het is de eerste keer dat we iets met circus doen. Met het lichaam dingen vertellen heb ik altijd al fascinerend gevonden. Camiel heeft zowel ervaring in de beeldende kunst als in het circus, Stijn is geluidskunstenaar en wij komen uit het theater. Het is het liefhebber zijn in het ene veld en het gestudeerd hebben in het andere veld dat voor interessante kruisbestuivingen kan zorgen.’
‘De voorstelling is dan ook geen puur circus of puur theater. Het is het beide.

De bewegingen van Camiel zijn functioneel en niet esthetisch, ze staan in functie van de vlekken.’

Er is ook een workshop na de voorstelling, kunnen jullie daar meer over vertellen?

Hanne: ‘We hopen dat de voorstelling zo tactiel en inspirerend is, dat je als kind of als volwassene daarna ook zin krijgt om dingen na te doen. Kinderen kunnen aan de slag met wat ze net hebben meege-maakt, met beweging en verf. Theater moet een ervaring zijn en het is belangrijk om hier achteraf iets mee te doen. Uiteraard onder de begeleiding. Het is niet de bedoeling dat ze in hun eentje een flikflak gaan doen.’

Mahlu: ‘Jonathan Safran Foer zei ooit tijdens een interview: “Literatuur is de enige kunstvorm waarbij gereflecteerd wordt met hetzelfde medium als waarmee het gemaakt wordt.” Met de workshop willen we dat ook bereiken: de kinderen achteraf creatief laten reflecteren met de media die in de voorstelling zat, namelijk de verf en de beweging.’

Genre	Voorstelling		
	PLOCK! (4+)		
	Uitvoerders		
	GRENSGEVAL		
	09 APR ZON	Zaal Kleine Post 14:00 & 17:00 — € 10 / 8	
	Extra		
	WORKSHOP PLOCK! SPLASH! PATS! (4+)		
	09 APR ZON	Zaal Studio +1 — 15:00 Gratis op vertoon van je ticket voor Plock!	

WIE IS JACKSON POLLOCK?

Jackson Pollock (1912 - 1956) is de grondlegger van het abstract expressionisme en action painting. Met een kwast, een stokje of een injectiespuit en een pot verf liep hij om grote doeken heen en gooide hij de verf op het doek. Het grillig laten druppelen van de verf bezorgde hem de bijnaam Jack-the-Dripper. Letterlijk buiten de lijntjes kleuren, deed hij niet. Hij dacht goed na over zijn schilderijen en vergeleek het met het componeren van muziek.

“OP DE VLOER VOEL IK MIJ MEER OP MIJN GEMAK. IK VOEL MIJ DICHTERBIJ, MEER ONDERDEEL VAN HET SCHILDERIJ, OMDAT IK ER OP DEZE MANIER OMHEEN KAN LOPEN, KAN WERKEN VANAF DE VIER ZIJDES EN LETTERLIJK IN HET SCHILDERIJ KAN ZIJN.”

JACKSON POLLOCK

HIGHLIGHT

25 MEI
DON
20:00

MEG STUART/ DAMAGED GOODS

VIOLET

DANS

"Het einde van een trip die je als toeschouwer in extreme situaties brengt, maar je ook veilig weer naar de uitgang leidt. Daar blijf je lang mijmeren over de vraag waarom die simpele bewegingen je toch zo aangrepen." **DE MORGEN**

€ 18/16/8

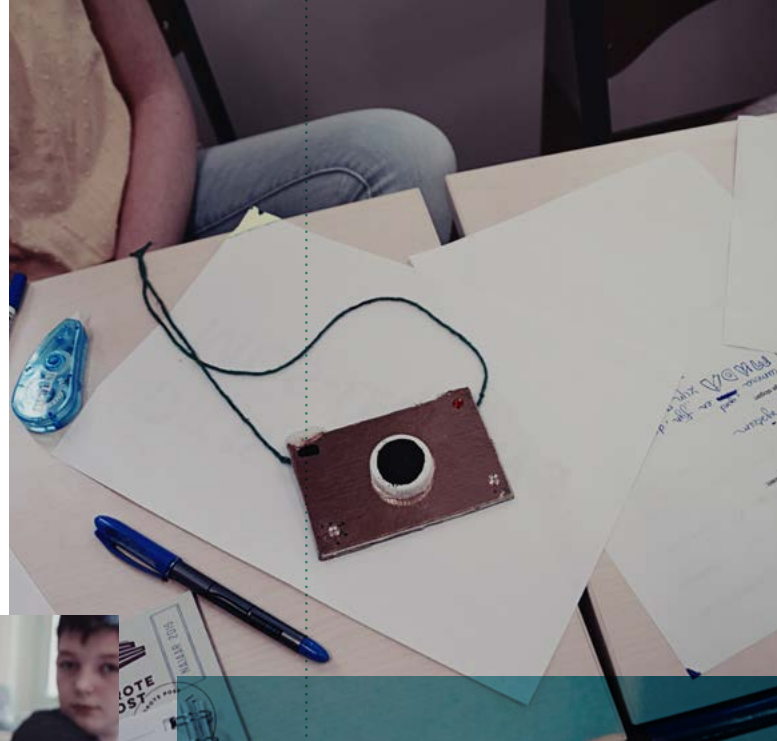
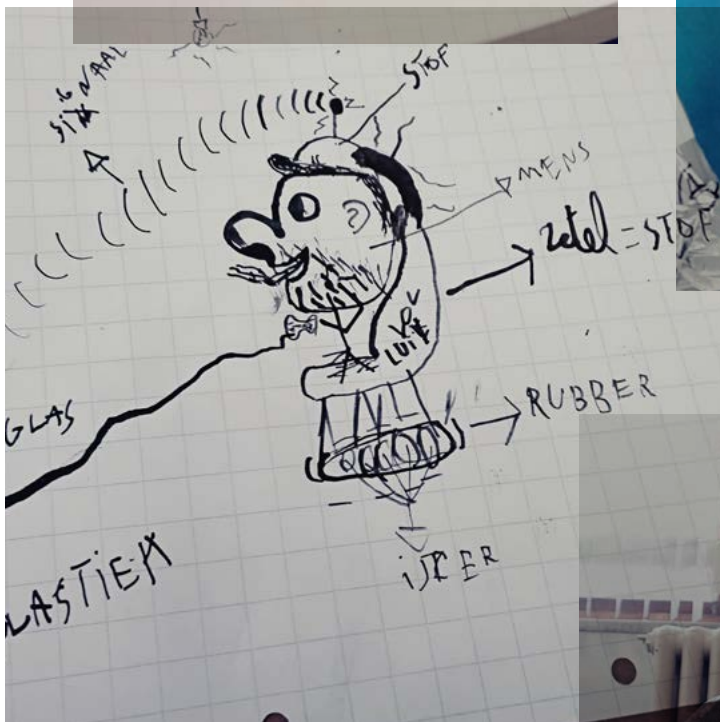
INFO & TICKETS: UITLOKET — 059 33 90 00
HENDRIK SERRUYSLAAN 18A, OOSTENDE
WWW.DEGROTEPOST.BE

DANS + PERCUSSIE + ELECTRONICA

TSUNAMI

ENERGETISCH LANDSCHAP

ALCHEMIE VAN ZINTUIGEN

DOEN

ROEST VRIJ VERGRIJZEN IN OOSTENDE

DE OUDJES PRATEN NIET MEER
OF MISSCHIEN ALLEEN
MET HUN OOGHOEKEN
ZELFS RIJK ZIJN ZE ARM
ZE HEBBEN GEEN ILLUSIES MEER
EN MAAR ÉÉN HART VOOR TWEE
BIJ HEN RUKT HET NAAR TIJM,
SCHOONMAAK, LAVENDEL EN
HET OUDE WOORD
HOEWEL ZE LEVEN IN PARIJS
LEVEN ZE IN DE PROVINCIE
ALS MEN TE LANG LEEFT

LES VIEUX — JACQUES BREL

In 1963 schetste Jacques Brel in het nummer *Les Vieux* de dagelijkse mankementen van ouderen, de intellectuele en fysieke aftakeling, het isolement ... Anno 2016 zijn de levensomstandigheden niet anders. Bovendien wonen ouderen in steden die niet zijn aangepast aan een langer leven.

“HOEWEL ZE LEVEN IN PARIJS/ LEVEN ZE IN DE PROVINCIE/ ALS MEN TE LANG LEEFT.”

Meer en meer mensen gaan in de stad wonen en worden er oud. Planologen en urbanisten denken na over slimme steden. Maar hoe kunnen we op dit moment met simpele ingrepen en begrip voor elkaar, kleine ongemakken verhelpen? Dat is de vraag waar het project ROESTVRIJ zich over buigt.

ROESTVRIJ brengt verschillende generaties en kunstenaars bij elkaar en laat hen samen nadenken over wat beter kan. Van wilde plannen en utopische fantasieën tot concrete en simpele toevoegingen die het leven voor senioren eenvoudiger en mooier maken.

— Herinneringen bewaren

Een van de scholen die deelneemt aan dit project is het Onze-Lieve-Vrouwecollege in Oostende. *Gaston* gaat een kijkje nemen in de 6de klas van het lager onderwijs. Wekelijks wordt de les van meester Arend Devolder gekaapt door illustratrice Liesbeth Feys. Ze nam de kinderen mee naar het Ontmoetingscentrum De Boeie waar ze op een creatieve manier kennismaakten met enkele ouderen. Wat hen tijdens deze eerste ontmoeting het meest is bijgebleven, is dat de ouderen veel herinneringen ophaalden en dat het fijn was om hiernaar te luisteren. Vanuit deze vaststelling begonnen de kinderen te brainstormen over uitvindingen die deze herinneringen bewaart en opnieuw laat beleven. De prototypes zijn klaar en tijdens deze les bedenken ze een reclamespot om hun idee aan de man te brengen.

Kinderen zijn sponsen en zijn in hun denken nog niet geremd door praktische beperkingen. Hun uitvindingen zijn creatief en toch doorleefd. Ze snappen goed waar het over gaat. Ze denken niet alleen aan het geheugen, maar houden ook rekening met het zintuigelijke, met de behoefte om mooi te blijven, zelfs aan duurzaamheid wordt gedacht. Er is een nagelscanmachine die herinneringen linkt aan de kleur nagellak die je op een zekere dag droeg. Voor de mannen is er de sok-scanmachine. Anderen bedachten een halssnoer met een camera die het leven registreert, nog anderen gingen de poëtische toer op en vonden een diadeem uit met de drie aapjes: spreken, luisteren, zien. Als een van deze functies

bij de ouderen uitvallen, kunnen ze deze ‘aapjes’ inschakelen.

— Mee zijn met de oude tijd

Axl en Gunnar zijn twee gamers. Zij bedachten de **Playbox**, een vernuftige installatie die herinneringen opslaat.

Wat is het doel van jullie uitvinding?

Axl: ‘Het doel is dat ouderen niets vergeten. Dat ze hun herinneringen opslaan en ook opnieuw kunnen bekijken wat ze de vorige dag gedaan hebben. Ook voor ons is dit interessant want als bijvoorbeeld je grootouders overleden zijn, kun je hun leven toch nog bekijken.’

Hoe houdt het systeem herinneringen bij?

Gunnar: ‘Via de muts met *virtual reality* bril. De bril neemt alles op en slaat het op in de muts. Deze muts stuurt alles door naar een disk of een cassette met de naam: “I see your life.”’

Een cassette? Kennen jullie dat dan nog?

Axl: ‘Natuurlijk, wij hebben er thuis nog veel. Bovendien ben je zo beter mee met de oude tijd en leef je een beetje mee met hen.’

Mooi! Waarom zit er zo'n lange snuit aan het masker?

Gunnar: ‘Dat is om geuren te bewaren, omdat geuren ook herinneringen oproepen. Er zitten ook sensoren aan zodat ouderen kunnen voelen.’

Zijn er nog voordelen aan de box?

Axl: ‘Ja, er zit ook een lade in waarin je spullen kunt opbergen.’

Wat willen jullie later worden?

Axl & Gunnar: “Uitvinder!”

Succes jongens, wij bestellen alvast een exemplaar van de Playbox.

— Een beter Oostende

Dit project zit nog maar in zijn opstartfase. Na de herfstvakantie trekken de kinderen terug naar De Boeie om samen na te denken over ingrepen die Oostende aangenamer kunnen maken. Als opwarmer, stellen ze hun uitvindingen voor. De senioren zijn onder de indruk. Daarna gaan ze in kleine groepjes brainstormen over een beter Oostende. Wat willen de ouderen veranderen en hoe kijkt de jeugd van tegenwoordig tegen hun eigen toekomst als 65plusser aan? De algemene teneur is dat ouderen tevreden zijn over de stad. Wat beter kan zijn de voetpaden. ‘Die kasseien, trekken op niets, je struikelt er voortdurend over.’ Ook over de bussen zijn ze niet te spreken; overvol. ‘Misschien kunnen we gratis taxi’s inschakelen.’ Opert een leerling. Als iemand meer roltrappen als een mogelijke oplossing naar voor schuift, vegen de ouderen dit voorstel snel van tafel. ‘De eerste en de laatste trede van de roltrap zijn gevaarlijk, geef ons dan maar ruimere liften.’ Het is voor de jonge gasten moeilijk om zichzelf over 60 jaar te zien. ‘Ik zou een

levenselixir uitvinden, dat ik op mijn 30ste zou innemen zodat ik voor altijd 30 blijf.’ ‘Ik zou een stunt-rolstoel’ ontwerpen, een model met extra wieljes zodat je nooit achterover valt.’ De ideeën zijn nog een beetje braaf. Het is de bedoeling om hier de volgende lessen verder mee aan de slag te gaan. Een misverstand werd alvast uit de wereld geholpen; dat 65plusser met hun pensioen meer zouden verdienen dan iemand die werkt.

Benieuwd naar het verdere verloop? Volg het traject via Facebook. Tussen 13.01 en 22.01 kun je het tussentijdse resultaat komen bewonderen in de Foyer van De Grote Post.

— Elke mens is een museum

Het makerscollectief ONBETAALBAAR en leerlingen van het VTI gaan langs bij ouderen thuis en in rusthuizen. Ze bekijken samen wat er in hun huizen aangepast kan worden. Een van de pistes is een herinneringsmonument: een meubelstuk waarin ouderen al hun favoriete spullen kunt etaleren.

Dit traject eindigt in juni in het ROESTVRIJ-festival. Tijdens dit slotfeest kun je de gerealiseerde werken in de woningen en rusthuizen bezoeken. De Grote Post vormt het decor voor enkele pittige debatten en lezingen over dit thema.

Genre	Voorstelling		 ROESTVRIJ kadert binnen GLOED, het artistiek traject van De Grote Post dat komaf wil maken met het stereotype beeld dat verschillende generaties ook in verschillende werelden leven.
 DOEN	ROESTVRIJ EXPO ROESTVRIJ IS EEN BIJZONDER ARTISTIEK PROJECT VAN DE GROTE POST, HET GENTSE MAKERS-COLLECTIEF ONBETAALBAAR EN DE KUNSTENAARS VAN MUS-E, (YOURI CRUYPENINCK & LIESBETH FEYS), HET VTI OOSTENDE, BASISCHOLEN OLGO EN OLKO EN DE GROEIBOOM EN ENKELE OOSTENDSE RUST- EN VERZORGINGSHUIZEN.		
 DE GROTE POST	13 22 JAN T.E.M. JAN VRIJ ZON	Foyer Grote Post — Gratis 10:00 - 18:00	ROESTVRIJ FESTIVAL
			JUNI 2017

GLOED

ROESTVRIJ kadert binnen GLOED, het artistiek traject van De Grote Post dat komaf wil maken met het stereotype beeld dat verschillende generaties ook in verschillende werelden leven.

THE PERFECT MATCH

Steenbok

“Stop taking yourself so seriously”. Dit wordt de mantra van 2017 voor de ijverige, soms koppige Steenbok.

STEVEN MAHIEU — ZONDER FILTER (04.02)

Schuddebuiken is een eenvoudig antgif tegen de ernstige zelf. Muzikant Karel Ghyoot zalft je oren met muziek, daarna komt Steven Mahieu met een stevige lepel zelfrelativering.

Waterman

De Waterman draagt de waterkruik graag alleen. Van niemand afhankelijk, betrouwbaar en een tikje eigenzinnig zet de Waterman zich graag in voor de maatschappij, maar wordt daar ook graag voor geprezen.

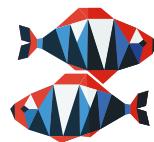

JOSSE DE PAUW/LOD MUZIEKTHEATER DE HELDEN (03.03)

Omdat jij graag de held van je eigen omgeving bent, zoekt Josse De Pauw voor je uit welke betekenis helden tegenwoordig hebben. “Is een mens in staat zijn leven te geven? Voor zijn land, voor zijn lief, voor zijn overtuiging?” vraagt hij zichzelf af.

Vissen

De Vis zwemt zich zelfs in de donkerste plassen een weg. Wat de Vis vanuit de eigen intuïtie en zintuigen niet kan plaatsen, wordt aangevuld door een rijke fantasie.

TONEELHUIS/BENJAMIN VERDONCK/WILLY THOMAS — WAT IK GRAAG ZOU ZIJN ALS IK NIET WAS WAT IK BEN (25.02)

Tijdens deze voorstelling verlaat je gekende wateren en ga je op zoek naar andere werkelijkheden. Je zintuigen worden geprikkeld en je verlaat de voorstelling als een gelukkiger mens.

Ram

Head first stort de Ram zich overal in, tegen of op. Noem het roekeloos of levenslustig, dit dier houdt van actie.

CIE EA EO — ALL THE FUN (IS HAPPENING SOMEWHERE ELSE (07.05)

Anders dan de titel doet vermoeden spat het plezier wel degelijk van het podium. Dit indrukwekkende jongspeel staat je op het lijf geschreven. Toch een advies: *Don't try this at home.*

Stier

Een Stier voelt zich goed in een veilige omgeving, maar kan zich in no time laten ophitsen door een rode lap. In een relatie moet de rusteloze Stier dan ook de balans opzoeken.

VALENTIJN DHAENENS/KVS — DOMESTICA (10.03)

Onrustige stieren die denken dat het gras groener is aan de overkant, moeten naar *Domestica*. Deze stevige *wake-up call* belooft een bloemlezing van echtelijke twisten van Temptaton Island tot Liz Taylor en Richard Burton - gevolgd door woorden van verzoening.

Tweeling

De Tweeling is een persoon van vele gezichten en kan zich van verschillende kanten laten zien. Dit sterrenbeeld past zich makkelijk aan in iedere omgeving, maar kan ook zeer onvoorspelbaar uit de hoek komen.

STOOMBOOT/BERLAEN DOUBLE BILL (01.04)

In deze *double bill* krijgt hedendaagse Kleinkunstmuziek twee gezichten. Zowel Stoomboot (Niels Boutsen) als Wouter Berlaen mogen teren op lovende recensies en tonen twee verschillende kanten van een ontroerend spectrum.

Een nieuw jaar. Traditioneel gaat dat gepaard met nieuwe voornemens, nieuwe vooruitzichten, een nieuwe agenda, maar ook met een nieuwe dierenriem. In De Grote Post betekent het de start van een goedgevuld tweede deel van het seizoen. We haalden onze glazen bol boven en selecteerden alvast jouw must see voorstelling met een beetje hulp van de sterren (en een tikkeltje verbeelding).

Kreeft

De dagelijkse angst om in een kookpot te belanden heeft een grote invloed op het persoonlijke leven van de Kreeft. Bij ieder signaal van mogelijke bedreiging zet de Kreeft de scharen omhoog.

LISBETH GRUWEZ/VOETVOLK VZW (31.03) WE'RE PRETTY FUCKIN' FAR FROM OKAY

Samen met Maarten Van Cauwenberghe en Nicolas Vladyslav onderzoekt Lisbeth Gruwez wat angst doet met ons lichaam. Misschien is dit de openbaring die de kopschuwe Kreeft nodig heeft om zich in de toekomst wat minder defensief op te stellen.

Leeuw

De territoriale Leeuw zorgt voor zijn horde en zal die kost wat kost verdedigen. Dit strijdlustige dier schrikt mogelijke indringers af met een indrukwekkende brul.

THE KIDS (17.03)

Ondanks het feit dat deze punkrotten al 40 jaar *There Will Be No Next Time* brullen, staan ze nog steeds op het podium. The Kids brengen nog steeds dezelfde passie en energie van weleer mee naar ieder optreden.

Maagd

De Maagd beschikt over de capaciteit om met een pure, frisse blik naar de dingen te kijken en is makkelijk te vinden voor nieuwe ervaringen.

SERGE AIMÉ COULIBALY/FASO DANSE THÉÂTRE KALAKUTA REPUBLIK (18.02) Dé perfecte ‘eerste keer’ voor Maagden van het dansgenre. Serge Aimé Coulibaly (GLOED) keert terug naar Oostende met een nieuwe voorstelling met maatschappelijke inslag. Meer van dit? Diezelfde avond kan je genieten van een concert van Kel Assouf.

Weegschaal

‘Kiezen is verliezen’: de Weegschaal valt makkelijk ten prooi aan keuzestress. Een Weegschaal gaat wikkend en wegend door het leven, steeds op zoek naar de beste oplossing ... En blijft daarna nog twijfelen.

FROEFROE — HELENA (02.04)

Ideaal voor de onzekere Weegschaal, want kiezen voor Helena stelt niet teleur. In deze voorstelling gaat livemuziek hand in hand met video en sterke acteerpresetaties. Je kiest voor een totaalpakket. Poppentheater met een sterk rock-'n-roll gehalte voor jong en oud.

Schorpioen

Wie de fabel van de Kikker en de Schorpioen kent, weet dat die laatste zijn aard moeilijk kan wegsteken. De Schorpioen kan bij tijden giftig uit de hoek komen en net dat geeft hem/haar een machtige status binnen het dierenrijk.

KABINET K/HETPALEIS — HORSES (26.03)

Horses houdt de Schorpioen een spiegel voor. De dansers vertellen op een vertederende manier een verhaal over macht en kwetsbaarheid, over dragen en gedragen worden. Een lepelje vertrouwen in de mensheid als medicijn voor een bij tijden cynische Schorpioen.

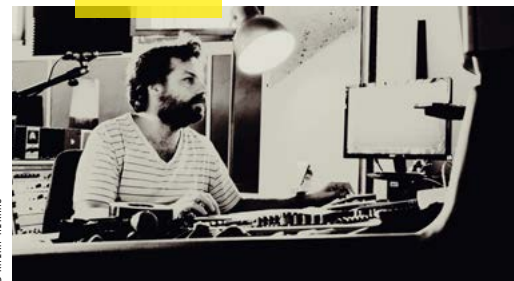
Boogschutter

De Boogschutter zet pijl en boog enkel in voor de goede zaak. Deze hedendaagse cupido's smullen van een goed liefdesverhaal en lanceren hun hartelijke pijlen met plezier naar hun omgeving.

DE TRAWANTEN — BRIEVEN AAN DOORNOOSJE (19.03)

Begeleid door romantische pianomuziek vertellen de Trawanten het verhaal van de prins in het verhaal van Doornroosje. Iedere dag stuurt hij haar een brief. Een vertelvoorstelling gebaseerd op het boek van Toon Tellegen over verlangen, de liefde en goed bedoelde stunteligheid.

© RAÏNA MINHAS

© RAÏNA MINHAS

© RAÏNA MINHAS

© RAÏNA MINHAS

© RAÏNA MINHAS

Serge Feys: 'Het zijn fijne jongens om mee te werken. En ze zijn rauw rechtdoor. Zo heb ik het graag.'

EASTWOOD

IN DE HUISSTUDIO

VAN DE GROTE POST

De mooie mural op de zijwand van het stadhuis zegt het luid en duidelijk: *Ostend is music*. Maar Oostende is meer dan de afgebeelde Lucy Loes, Arno of Johannes Verschaeve. Er zwemt ook punkrockvis in de zee. **Eastwood** is een Oostendse band die al enkele jaren meedraait in het café- en jeugdhuiscircuit. De groep bestaat uit **Rob Lemmens** (zang), **Sam Vanremoortele** (gitaar), **Joachim Saesen** (drums) en **Ken Verleye** (bas). In maart 2016 speelden ze op een *Oostendse Avond* in De Grote Post, samen met andere lokaal muzikalent. "Een tijdje daarna kregen we telefoon van muziek-programmator Serge Feys: of we wilden meedoen met het 8400 Festival? Vaneigens!"

Serge Feys: 'We geven vijf Oostendse bands, **Monopole**, **Serena**, **Eastwood**, **Maudlin** en **Lethal Injury**, de kans om onder begeleiding in onze volledig uitgeruste huisstudio enkele songs op te nemen. We bundelen die songs dan op een compilatie-cd en het resultaat spelen de bands live op 4 maart op het '8400 Festival'. Eastwood is de eerste band die de studio in mag duiken.'

Rob Lemmens: 'Eastwood bestaat uit vier mensen die om de routine te doorbreken punkrock maken. Over die routine. Onze naam haalden we bij de film *Gran Torino* (2008), met Clint Eastwood. Hij speelt een

norse Amerikaanse Korea-veteraan van Poolse afkomst die zijn oude dag doorbrengt in de buurt waar hij opgroeide in Detroit. Ik lag op een dag samen met onze vorige bassist in de zetel, we keken naar de film en we vonden Clint zo cool, *zukuwouwen badass*.'

— "Geen dertien in een dozijn"

Wat is jullie ambitie met Eastwood?

Ken Verleye: 'We hebben geen plan als in: over één jaar willen we daar staan. We willen vooral goeie, interessante muziek maken voor de mensen uit onze scene, zodat ze zeggen: "Sjiek, dat is echt iets speciaals." We willen geen dertien in een dozijn zijn.'

Rob Lemmens: 'Als we dankzij de cd meer shows kunnen spelen, zijn we daar al tevreden mee. Komt er nog iets meer uit de bus, dan gaan we die kans wel grijpen.'

Is er eigenlijk een punkrockscene aan de kust?

Rob Lemmens: (zucht) 'Dat is fel geminderd de afgelopen jaren. Metalconcerten vinden hun publiek nog altijd, maar voor punk en hardcore moet je tegenwoordig naar de Kempen. Daar komen op een zondagavond mensen opdagen voor een

affiche van bands die ze amper kennen. Dat zal je hier aan de kust veel minder zien.'

Jullie hebben al enkele opnamedagen achter de rug. Hoe liep het?

Rob Lemmens: 'Vermoeiend! (lacht) Constant naar dezelfde dingen luisteren is vermoeiend voor mijn oren en voor mijn geest.'

Joachim Saesen: 'We leren hoe we ruimte kunnen laten voor elkaar in de nummers. Hoe als ik bijvoorbeeld hier en daar cymbalen laat wegvallen, andere instrumenten meer naar voor kunnen komen. Het zijn Serge en Sam (Serruys, opnametechnicus - nvdr) die ons daarop wijzen.'

Ken Verleye: 'Serge zit stil op een stoel achteraan in de studio. Hij lijkt afwezig maar dan veert ie plots op en begint hij te dirigeren. Probeer eens dit, doe eens dat. En dan moet je ter plaatse iets wat je eindeloos hebt gerepeteerd, heruitvinden. Niet gemakkelijk maar wel interessant, want zo ontstaan er dingen waar we nog niet aan gedacht hadden.'

Serge Feys: 'Het zijn fijne jongens om mee te werken. En ze zijn rauw rechtdoor. Zo heb ik het graag.' (lacht)

MUZIEK

POSTIWAL
TOEKOMSTMUZIEK

POST RECORDS

De Grote Post heeft er een nieuw kindje bij. Een eigen platenlabel: **Post Records**. De eerste muzikant die een fullalbum mocht opnemen in de eigen studio van De Grote Post, was **Joe Mullen**. Deze Ierse inwijkeling mengt traditionals uit zijn geboorteland met eigentijdse folk.

Nadat de bands van het **8400 Festival** hun nummers voor de compilatie-cd hebben opgenomen, is het de beurt aan **The Girl Who Cried Wolf**. Deze band won de afgelopen editie van **GOLFBREAKERS** en mag als beloning een ep opnemen. Alles onder de deskundige begeleiding van Serge Feys en Sam Serruys. De cd's kun je na de release in De Grote Post kopen en in de platenzaak Compact Center.

8400 FESTIVAL
CD-RELEASE04 MRT
ZATMET
MONOPOLE, SERENA, EASTWOOD,
MAUDLIN EN LETHAL INJURY

ZAAL KLEINE POST 20:30 (DEUREN) 21:00 (CONCERT) € 8

Maudlin

© KATHIE DANNEELS

DEGROTEPOST.BE

WEDSTRIJD
#IKZITLIEVERINDEGROTEPOST

Post je meest flitsende of hilarische foto's met de hashtag **#ikzitlieverindegrotepost** via Facebook, Twitter, Snapchat of Instagram en wie weet maak jij kans op een duo-ticket voor een voorstelling naar keuze en eeuwige roem in het volgende nummer waar je foto in opgenomen wordt ...

De Lunchbar
♡

Elreev
♡

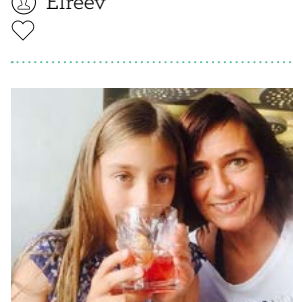
hnnhgtghbr
♡

liese_mrkre
♡

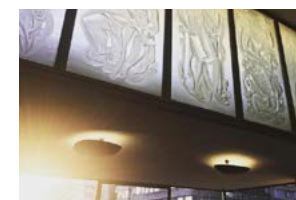
momrunsthecity
♡

orakelke
♡

prettycoolstuff
♡

Tom Lenaerts
♡

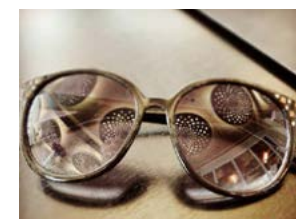
vedebe_ni
♡

Yana Desmedt
♡

ulrikevdberghe
♡

ulrikemaenhoudt
♡

#IKZITLIEVERINDEGROTEPOST

WEDSTRIJD #IKZITLIEVERINDEGROTEPOST

...and the winner is...

👤 Nadine Decampaere ♥

FOLLOW US

🌐 www.degrotepost.be

📘 facebook

🐦 twitter

📄 nieuwsbrief

📷 instagram

🎧 spotify

▶ youtube

👤 snapchat **NIEUW!**

BACK STAGE

IN DE GROTE POST

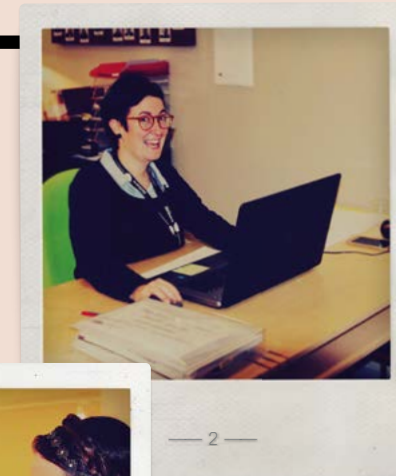

LOTTE MAGERMAN maakt deel uit van het exploitatieteam. Samen met haar collega's **ANKE SABBE**, **JASMIEN WITHOFS** en **MARION BUCKENS** zorgt ze dagelijks voor een vlot verloop van alle activiteiten in De Grote Post. In het rijk der insecten zou ze een duizendpoot zijn. Het opsommen van al haar taken is onbegonnen werk. Om het in twee zinnen samen te vatten; ze is de onmisbare schakel die de creatieve ideeën van de artistieke ploeg omzet in de praktijk. Vaak is ze de eerste contactpersoon voor bezoekers van De Grote Post. Het zijn hectische dagen voor Lotte want ze zit middenin een verhuizing. Tussendoor mag *Gaston* meewandelen doorheen een drukke werkdag.

08:30

Vast ritueel voor het werk: de poezenknuffel

10:00

Onthaal- en productiewerk in het onthaallokaal

11:00

Productievergadering met programmator podium Liv Laveyne. Er moeten nog heel wat praktische dingen geregeld worden voor het comedyweekend Ostendegem.

14:00

Signalisatie ophangen in het gebouw

13:00

Lunchen met collega's in de artiestenfoyer

16:00

Briefing van de vrijwilligers

19:00

Tussen een aantal klussen door in ons nieuwe huis, snel iets koken

— KALENDER
JANUARI — JUNI 2017

© SOFIE WILJFF

THEATER

15/01	Loge10 Theaterproducties	De Collega's	TE GAST
19/01 > 20/01	De Dakbroeders vzw	De Zwerfsteen	TE GAST
02/02	NTGent / Luk Perceval	Sneeuw	
09/02	Theater Malpertuis	Hele dagen in de bomen	
22/02	Theater Artemis	Oorlog	
16/02	De Warme Winkel	De Warme Winkel speelt De Warme Winkel	NIEUWE DATUM
24/02 > 26/02	KVGO toneel	Een fantastisch trouwfeest	TE GAST
25/02	Toneelhuis / Benjamin Verdonck / Willy Thomas	Wat ik graag zou zijn als ik niet was wat ik ben	
26/02	Max Last	1000 dingen achter deuren	
02/03	NTGent / Wim Opbrouck & Wilfried de Jong	We Free Kings	PREMIÈRE
03/03	Josse De Pauw / LOD Muziektheater	De Helden	
05/03	Casier & co	Moes	
10/03	Valentijn Dhaenens / KVS	Domestica	
10/03 > 12/03 & 17/03 > 19/03	Teater Studio James Ensor	De dood en het meisje	TE GAST
11/03	STAU Collectief	Kier	
15/03	NTGent / Action Zoo Humain	Platform	TRY-OUT
18/03	LAZARUS	Wat is drinken	
19/03	De Trawanten	Brieven aan Doornroosje	
23/03 & 26/03	Paramedici		TE GAST
01/04	Sprookjes enzo	De maan in het zand	
02/04	FroeFroe	Helena	
06/04	Toneelhuis / Olympique Dramatique	Risjaar Drel	
06/04	Milo Rau / International Institute of Political Murder / CAMPO	Five Easy Pieces	
13/04	Theater Antigone	Semmelweis	
21/04	Atelier BILDRAUM / Thomas Smetryns	In Between Violet and Green	
23/04	FABULEUS / Ballet Damage	Klutserkrakkekillilokatastrof	
28/04	De Roovers	Onschuld	
05/05	NTGent / Action Zoo Humain	Onderworpen	BIJ DE BUREN
18/05 > 21/05	Teater Studio James Ensor	Universal Irritant	TE GAST
19/05 > 24/05	Theaterhuis ArtDiente		TE GAST
22/05 > 28/05	TG Spiegel		TE GAST
03/06	4Hoog	De Koning zonder Schoenen	
03/06	4Hoog	Stekeblind	
03/06	4Hoog	Een PIPPO	

KALENDER —
JANUARI — JUNI 2017

MUZIEK

13/01	Monsieur Paul	LowRider	
15/01	Anne Pustlauck Ensemble		SCOOP
21/01	B.J. Scott	Satin Dolls	
03/02	Ben Watt & Rex Horan		
04/02	Aranis	Smells like Aranis	POSTIVAL
05/02	Chatham County Line		
11/02	Buscemi / Michel Bisceglia	Nosferatu Reworks	
12/02	VRT Big Band met Marijn Devalck		
18/02	Kel Assouf		
19/02	Vitaly Pisarenko		
26/02	Johan Verminnen	Tussen een glimlach en een traan	
04/03	8400 Festival	cd-release	POSTIVAL
05/03	Frie Maline		POSTIVAL
11/03	Ella Leyers/Eva De Roovere/ Inge Paulussen/Tine Reymer	Te gek? Nerveuze vrouwen	BIJ DE BUREN
12/03	Bram Weljters Quartet		
17/03	The Kids		
19/03	JoWest!		
25/03	Ellen Foley	The American Songbook 70's & 80's	
26/03	Amôn Strijkkwartet		SCOOP
01/04	Stoomboot – BERLAEN		DOUBLE BILL
07/04	Gruppo Di Pawlowski		
15/04	Dani Klein & Sal La Rocca Quartet	Dani sings Billie	
23/04	Jan Van Hoecke & Albert Pià	Op stap met de csákán	SCOOP
24/04 > 27/04 & 30/04	Europees Brassbandkampioenschap		TE GAST
04/05	Anima Eterna	Tchaikovsky's serenade voor strijkers	BIJ DE BUREN
20/05	Camerata Ostendia	Oude wegen - Nieuwe paden	TE GAST
26/05	Martin Heylen / De Grote Post e.a.	Message in a bottle	PREMIÈRE
09/06	Kosmokrators	Rebetiko	

© PRESSIANA

COMEDY

07/01	Nicholas	Echt	TE GAST
04/02	Steven Mahieu	Zonder filter	
19/05	Gili	Charlatan	

— KALENDER
JANUARI — JUNI 2017

DANS

20/01	Simon Mayer	<i>SunBengSitting</i>	BIJ DE BUREN
05/02	L'Hommmm	<i>Fünf leichte Tanzspiele für das neue Materialismus</i>	BIJ DE BUREN
18/02	Serge Almé Coulibaly / Faso Danse Théâtre	<i>Kalakuta Republik</i>	
26/03	kabinet k / HETPALEIS	<i>Horses</i>	
31/03	Lisbeth Gruwez / Voetvolk vzw	<i>We're pretty fuckin' far from okay</i>	
08/04 & 09/04	Elevation DanceCademy	<i>Matille</i>	TE GAST
11/04	Peeping Tom	<i>Moeder</i>	BIJ DE BUREN
13/04	Mélanie Lomoff / Romeu Runa / Sara Vanderieck	<i>Our Darkness</i>	PREMIÈRE
22/04	Balletschool Marie Ellen		TE GAST
14/05	Elevation DanceCademy	<i>Edward</i>	TE GAST
25/05	Meg Stuart / Damaged Goods	<i>VIOLET</i>	

DOEN

02/01 > 07/01		<i>De Kettingreactie</i>	
03/01 > 07/01	Passerelle vzw	<i>DominoDans</i>	
07/01		<i>Achter de schermen</i>	
13/01 > 22/01	ONBETAALBAAR/MUS-e	<i>ROESTVRIJ</i>	GLOED
19/01	Elevation DanceCademy	<i>Hedendaagse dans voor 50+ reeks</i>	
19/01	Bruno De Wever	<i>Lezingenreeks WO I</i>	TE GAST
04/02, 12/03, 26/03	STAU Collectief		KIER MET TWEE
25/02		<i>Achter de schermen</i>	
25/02 > 05/03	Kunstacademie aan Zee	<i>Open atelier</i>	POSTIVAL
27/02 > 03/03	Jeugd & Muziek	<i>Pitch Perfect, musical stage</i>	
03/04 > 09/04	Musica	<i>Tutti Timbri Muziekspeeltuin</i>	
04/04 > 06/04	Dijf Sanders	<i>Ableton Live</i>	POSTIVAL
04/04		<i>Achter de schermen</i>	
10/04 > 17/04		<i>Voelgewoel</i>	
11/04		<i>Achter de schermen</i>	
11/04 & 13/04		<i>Muziek op schoot</i>	
06/05, 13/05 EN 20/05	Amarant vzw	<i>Feministische klassieken</i>	TE GAST
08/05 > 16/05	Ensorinstituut Oostende	<i>Expo</i>	
27/05		<i>Rope Skipping Oostende</i>	TE GAST
06/06 > 25/06	Kunstacademie aan Zee	<i>Expo eindwerken</i>	

CIRCUS

09/04	Grensgeval	<i>PLOCK!</i>	
07/05	Cie Ea Eo	<i>All the fun (is happening somewhere else)</i>	

FESTIVAL

27/01 > 29/01		<i>Chambres d'O</i>	OP LOCATIE
11/02 > 12/02		<i>Liefde tussen de lijnen</i>	TE GAST
04/03		<i>8400 Festival</i>	POSTIVAL
03/06		<i>4 viert 20</i>	
JUNI		<i>ROESTVRIJ Festival</i>	

KALENDER —
JANUARI — JUNI 2017

FAMILIE

02/01 > 07/01		<i>De Kettingreactie</i>	6-106 J
03/01 > 07/01	Passerelle vzw	<i>DominoDans</i>	10-12 J
07/01		<i>Achter de schermen</i>	6+
08/01		<i>TXT-uurtje</i>	4-8 J
13/01 > 22/01		<i>ROESTVRIJ</i>	ALL
04/02, 12/03, 26/03	STAU Collectief	<i>Kier met twee</i>	7-12 J
05/02		<i>TXT-uurtje</i>	4-8 J
22/02	Theater Artemis	<i>Oorlog</i>	6+
25/02		<i>Achter de schermen</i>	6+
26/02	Max Last	<i>1000 dingen achter deuren</i>	7+
27/02 > 03/03	Jeugd & Muziek	<i>Pitch Perfect, musical stage</i>	12-14 J
05/03		<i>TXT-uurtje</i>	4-8 J
05/03	Casier & co	<i>Moes</i>	2,5+
11/03	STAU Collectief	<i>KIER</i>	7+
19/03	De Trawanten	<i>Brieven aan Doornroosje</i>	8+
26/03	kabinet k / HETPALEIS	<i>Horses</i>	8+
01/04	Sprookjes enzo	<i>De maan in het zand</i>	1+
02/04		<i>TXT-uurtje</i>	4-8 J
02/04	FroeFRoe	<i>Helena</i>	10+
03/04 > 09/04	Musica	<i>Tutti Timbri Muziekspeeltuin</i>	1,5+
04/04		<i>Achter de schermen</i>	6+
09/04	Grensgeval	<i>Plock!</i>	4+
10/04 > 17/04		<i>Voelgewoel</i>	9 MND+
11/04 & 13/04		<i>Muziek op schoot</i>	1-2 J
11/04		<i>Achter de schermen</i>	6+
23/04	fABULEUS / Ballet Dommage	<i>Klutserkrakkekilililokatastrof</i>	6+
07/05		<i>TXT-uurtje</i>	4-8 J
07/05	Cie Ea Eo	<i>All the fun (is happening somewhere else)</i>	8+
03/06	4Hoog	<i>De Koning zonder Schoenen</i>	3+
03/06	4Hoog	<i>Stekeblind</i>	3+
03/06	4Hoog	<i>Een PIPPO</i>	6+

LITERATUUR

08/01		<i>TXT-uurtje</i>	
05/02		<i>TXT-uurtje</i>	
11/02 > 12/02	Liefde tussen de lijnen		
05/03		<i>TXT-uurtje</i>	
02/04		<i>TXT-uurtje</i>	
07/05		<i>TXT-uurtje</i>	

**DE
GROTE
POST**

**DE GROTE POST
HENDRIK SERRUYSLAAN 18A
8400 OOSTENDE**

HOE TICKETS BESTELLEN

Je kan op verschillende manieren tickets bestellen:

- 1 Online via www.degrotepost.be
- 2 Telefonisch via 059 33 90 00
- 3 Aan het Uitloket in De Grote Post
- 4 Aan de balie van Toerisme Oostende
- 5 Aan de balie van De Grote Post vanaf 1 uur voor aanvang van de voorstelling

UITLOKET

Hendrik Serruyslaan 18A
Ma t/m vr van 10.00 uur tot 18.00 uur.
Za van 14.00 uur tot 18.00 uur.
Gesloten op zon- en feestdagen.

DIENST TOERISME

Monacoplein 2
Dagelijks van 10.00 uur tot 17.30 uur.
Ook open op zon- en feestdagen.

WACHTLIJST

Bij een uitverkochte voorstelling kun je online, telefonisch, of aan het Uitloket op de wachtlijst laten zetten. Van zodra er een plaats vrijkomt voor de voorstelling, word je gecontacteerd.

POSTPAKKETTEN

Stel zelf je programma voor het voorjaar van 2017 in De Grote Post samen en geniet van een extra voordeel!

1 Klein Postpakket	5 t/m 9 tickets – 5% korting
2 Medium Postpakket	10 t/m 14 tickets – 10% korting
3 Groot Postpakket	15 tickets of meer – 15% korting

Je kan je postpakket online samenstellen.
Voorstellingen met het label 'te gast' kunnen niet in het postpakket worden opgenomen.

CADEAUBON

Nog op zoek naar een ideaal én niet-alledaags cadeau? Met een cadeaubon van De Grote Post kun je geliefden op een originele manier verrassen. De cadeaubon is te verkrijgen aan het Uitloket in De Grote Post. De cadeaubon kan niet gebruikt worden voor voorstellingen met een 'te gast'-label.

PRAKTISCH

SOLIDAIRE TICKETS

Cultuur voor iedereen! Koop een solidair ticket en open zo de deuren van De Grote Post voor een gezin met een bescheiden inkomen.
In samenwerking met De Wegwijzer.

Hoe?

- Een solidair ticket (€10) kopen aan het Uitloket.
- Met de UitPAS. Tien punten bijeen gespaard? Ruil ze aan het Uitloket in voor een solidair ticket.

UITPAS/ENTREEPAS

Bij aankoop van een UitPAS ontvang je als welkomstgeschenk een vriendencoupon die je éénmalig 50% korting geeft op de aankoop van een ticket. Bovendien geniet je met de UitPAS van het reductietarief in De Grote Post. Oostendenaren met een UitPAS aan kansentarief krijgen 80% korting bij aankoop van hun tickets voor De Grote Post. Deze korting is enkel te verkrijgen aan de balie van het Uitloket of Toerisme Oostende. UitPAS is eveneens een spaarkaart. Punten ruil je in voor extra voordelen of exclusieve geschenken.

Ben je een Oostendse jongere tussen 16 en 26 jaar? Dan is jouw ENTREEpas ook een UitPAS.

Meer info over het verkrijgen van UitPAS/ENTREEpas en de voordelen: www.uitinoostende.be/UitPAS - www.entree.be

UITPAS

BLIJF OP DE HOOGTE

 www.degrotepost.be

 nieuwsbrief

 facebook

 twitter

 instagram

 spotify

 youtube

Nieuw: snapchat

Laat ook zelf van je horen via onze **website** of **#ikzitlieverindegrotepost**

#IKZITLIEVERINDEGROTEPOST

ZOETE ZONDE IN HET CULTUUR CAFÉ

Cultuur smaakt nog beter als je het kunt combineren met een lekker drankje en een zoet toemaatje.

**VOOR OF NA EEN
FAMILIEVOORSTELLING:**

pannenkoek of
wafel of ijsje
+ frisdrank

€4.5

*Enkel geldig op vertoon van
je ticket bij de bestelling.*

CUL
TUUR
CAFÉ

